

**Het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat
bij de mensen**

Het Boek van de Hemel

Deel 22

**Oproep aan de mensen om terug te keren
naar de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen zijn**

Luisa Piccarreta

de kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 22
1 juni 1927 - 14 september 1927

**Deze teksten zijn gebaseerd op
het originele Italiaanse manuscript**

**Wij wachten op de officiële tekst van het
Vaticaan**

**voor privégebruik
studieversie**

SG - De Goddelijke Wil - Lumen Luminis

<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>

22-1 -1 juni 1927 - Jezus kan alle wonderen verrichten, behalve zich scheiden van zijn Wil. Verdriet om de dood van Priester Di Francia. Het welzijn van iemand die de waarheden die hij geleerd heeft in praktijk brengt. Jezus laat deze zalige ziel aan Luisa zien en vertelt haar over haar.

(1) Ik mis mijn lieve Jezus steeds langer. Ik voel dat ik zo niet meer verder kan. Ach, als ik maar de toestemming kreeg om naar mijn hemelse Vaderland te vliegen, waar er geen scheiding meer is met Jezus. Hoe gelukkig zou ik dan zijn om uit de harde en donkere gevangenis van mijn lichaam te komen!

Jezus! Jezus! Hoe kunt U geen medelijden hebben met mij, arme gevangene? Hoe is dat mogelijk? U hebt me achtergelaten zonder me vaak te bezoeken in de donkere gevangenis waar ik zit.
O Jezus! Zonder U wordt deze gevangenschap waarin U mij geplaatst hebt, steeds pijnlijker, somberder en verschrikkelijker.

U zei me dat ik hier moest blijven uit liefde voor U en om uw Wil te doen. U zei ook dat je me hier niet alleen zou laten en dat U me gezelschap zou komen houden.

En nu? Nu is alles voorbij! Ik heb uw glimlach niet meer om me te troosten, ook niet uw woorden om mijn lange stilte te doorbreken, noch uw gezelschap om mijn eenzaamheid te doorbreken. Ik ben alleen, gevangen en geketend door U in deze gevangenis. En nu verlaat U me nog ook. *Jezus! Jezus!*
Dit had ik niet van U verwacht.

(2) Terwijl ik al mijn verdriet uitstortte, kwam Hij uit mij tevoorschijn. Hij omhelsde mij om mij te steunen, want ik was ten einde raad.

(3) **Toen zei Hij Mij:** “Mijn dochter, houd moed, Ik verlaat je niet. Integendeel, je moet weten dat uw Jezus elk wonder kan verrichten, behalve dat van zich te scheiden van zijn Wil.

Als mijn Goddelijke Wil in jou is, hoe kan Ik je dan verlaten?
En als dat het geval was, zou Ik Jezus zijn, zonder Leven.
Het is juist de oneindigheid van mijn Fiat die Mij verbergt. Terwijl je
het Leven van mijn Fiat voelt, zie je uw Jezus niet die in Hem is.

(4) Daarna voelde ik me erg ongelukkig. Niet alleen omdat ik mijn
lieve Jezus verloren was, maar ook omdat ik onverwachts het nieuws
vernomen had van de dood van Eerwaarde Priester Di Francia. Hij
was de enige die ik nog had en aan hem kon ik mijn arme ziel tonen.

Hij begreep me zo goed! Hij was een heilige aan wie ik me kon
toevertrouwen. En hij begreep heel goed de waarde van alles wat
Jezus mij verteld had over de Goddelijke Wil. Hij was er zo in
geïnteresseerd dat hij erop aangedrongen had om alle geschriften
mee naar huis te nemen om hen te publiceren.

Ik zei toen tegen mezelf: "Jezus heeft toegestaan dat hij de
geschriften meenam. Dat was voor mij een groot offer, want ik wilde
dat niet. Alleen omdat hij een heilige was, moest ik het aanvaarden.
En nu heeft Jezus hem naar de hemel gehaald."

Ik voelde me gekweld door de pijn – maar 'Fiat! Fiat! Fiat!'
Alles heeft een einde hier op aarde. Ik barstte in snikken uit. En ik
vertrouwde Jezus zijn gezegende ziel toe, die zoveel geleden en
zoveel voor Hem gewerkt had.

Toen toonde mijn lieve Jezus zich in mij en Hij zei mij:

(5) "Mijn dochter, houd moed, je moet weten dat
- alles wat deze ziel, die mij zo dierbaar is, gedaan heeft,
- alle Kennis die zij heeft verworven over mijn Wil,
evenzoveel lichtjes zijn, die zij in zichzelf heeft kunnen opslaan.

Elke extra Kennis is dus een groter Licht dat haar toebehoort.

En elke Kennis legt in de ziel

- een apart lichtje
- lichtjes, waarvan het ene nog mooier is dan het andere
- evenals de kiem van een apart Geluk dat elk Lichtje bevat.

Door haar wil om al het Goede dat zij kan kennen in praktijk te
brengen, zal de ziel in het bezit blijven van het Goede dat zij kent.

Maar als de ziel niet de wil heeft om de verworven kennis in praktijk te brengen, zal het voor haar zijn als voor de mens die een bloem aanraakt of zich wast in zeer koud water: hij zal de geur van de bloem of de frisheid van het water voelen.

Maar aangezien hij noch de bloem, noch de frisse waterbron bezit, zal deze geur geleidelijk verdwijnen en ook het aangename gevoel van het koele water. En dan zal hij verstoken blijven van de geur en de frisheid waar hij zo van hield.

Dat is het lot van de Kennis, wanneer je het geluk hebt deze te verwerven, maar haar niet in praktijk brengt.

Deze ziel had de wil om haar in praktijk te brengen. Toen ze zag hoeveel goeds ze ermee bereikte, wilde ze dit aan anderen bekendmaken door hen te publiceren.

Zolang hij op aarde verbleef, hield zijn lichaam, als een muur, dit Licht opgesloten. Maar zodra zijn ziel uit de gevangenis van zijn lichaam kwam, werd zij gehuld in het Licht dat zij bezat.

Terwijl de vele zaden van geluk zich ontwikkelden, die het gevolg zijn van de Kennis van mijn Goddelijke Wil, begon hij de ware Zaligheden te ervaren.

En terwijl hij zich onderdompelde in het Eeuwig Licht van zijn Schepper, bevond hij zich in het hemelse Vaderland, waar hij zijn zending in mijn Wil zal voortzetten, door zelf hulp te bieden vanuit de Hemel.

(6) Als je eens wist welk verschil er is in glorie, schoonheid en geluk tussen:

- degene die bij zijn dood *het Licht van de aarde* met de zaden van vele Gelukzaligheden meebrengt, en
- degene die *dit Licht* enkel *ontvangt* van zijn Schepper.

De afstand tussen hen is zeer groot. Ze is groter dan de afstand tussen de hemel en de aarde.

O, als stervelingen wisten hoe groot het goede is dat zij verwerven

- door het ware Goede of de Waarheid te kennen, en
- door dit Goede tot hun eigen bloed te maken om het in hun eigen leven op te nemen,
- zouden ze onderling wedijveren,
- zouden ze alles vergeten om één enkele Waarheid te kennen en
- zouden ze hun leven geven om die in praktijk te brengen!

(7) Terwijl Jezus sprak, zag ik voor mij, naast mijn bed, de zalige ziel van Priester Di Francia. Hij was gekleed in Licht. Hij raakte de grond niet. Zwijgende staarde hij me aan. Ook ik bleef zwijgen in zijn aanwezigheid.

Jezus voegde eraan toe:

(8) "Kijk naar hem. Zie hoe hij veranderd is. Mijn Wil is Licht en Hij heeft deze ziel in Licht veranderd. Mijn Wil is mooi en Hij heeft hem alle nuances van volmaakte Schoonheid gegeven. Hij is heilig en hij is geheiligd. Mijn Wil bezit alle wetenschappen en zijn ziel is bekleed met goddelijke Wetenschap. Er is niets dat mijn Wil haar niet gegeven heeft.

O! Als iedereen zou begrijpen wat Goddelijke Wil betekent, zouden ze alles opzijzetten, zouden ze zich nergens meer om bekommeren en zou al hun inzet enkel gericht zijn op het doen van mijn Wil."

(9) Daarna zei ik tegen mezelf: "Maar waarom heeft mijn gezegende Jezus geen wonder verricht voor Priester Di Francia?"

Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei mij**:

(10) "Mijn dochter, *bij de Verlossing heeft de Koningin van de Hemel geen enkel wonder verricht*. Want haar toestand stond haar niet toe om doden tot leven te wekken of de zieken te genezen.

In feite was haar Wil dezelfde als de Wil de van God Zelf:

alles wat haar God wilde en deed, wilde en deed zij ook.

Zij had ook geen andere wil om God om wonderen en genezingen te vragen. Want ze heeft nooit haar menselijke wil tot uiting gebracht.

Om wonderen te vragen aan deze Goddelijke Wil, had ze haar eigen

wil moeten gebruiken, wat zij niet wilde doen. Dit betekende immers dat ze moest afdalen naar de menselijk orde. Maar de Koningin van de Hemel heeft nooit iets willen doen buiten de goddelijke Orde om.

Wie in de goddelijke orde blijft, moet alles doen en willen wat zijn Schepper doet en wil.

Temeer omdat zij met het Leven en het Licht van deze Goddelijke Wil kon zien dat alles wat haar Schepper wilde en deed, het beste, het meest volmaakte en het heiligste was voor de mensen. Hoe had zij dan kunnen afdalen van de hoogten van de Goddelijke Orde?

Daarom ***heeft zij alleen het groot Wonder verricht dat alle wonderen omvat: de Verlossing.***

Het was een Wonder dat gewild was door deze Wil die haar bezielde en die het universele Goede bracht aan allen die dat wensten.

Tijdens haar leven heeft de prachtige Moeder van de Hemel geen zichtbare wonderen verricht, zoals doden opwekken of zieken genezen. Zij verricht echter wel elke dag en elk moment wonderen.

Wanneer zielen zich voorbereiden om berouw te tonen, geeft zij zelf de bereidheid tot berouw. En zij brengt overal haar Jezus, de vrucht van haar Schoot. Zij geeft Hem volledig aan elke ziel ter bevestiging van het grote Wonder dat dit hemels Wezen door de Wil van God volbracht heeft.

De Wonderen die God Zelf wil verrichten zonder tussenkomst van de menselijke wil zijn eeuwigdurende Wonderen.

Want zij komen voort uit de goddelijke Bron die nooit opdroogt. En het volstaat hen te willen om hen te ontvangen.

Jouw omstandigheden nu, zijn deze van de onvergelykbare Koningin van de Hemel.

Aangezien je het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat moet vormen, moet je alleen willen en doen wat mijn Goddelijke Wil wil en doe. En jouw wil mag geen eigen leven leiden, zelfs als het je lijkt dat je iets goeds zou kunnen doen voor de mensen.

(11) En net zoals mijn moeder geen andere wonderen wilde verrichten dan Jezus aan de mensen te geven, zo is dat ook voor jou.

Het Wonder dat de Goddelijke Wil wil dat je verricht, is:

mijn Wil aan de mensen geven en Hem bekend te maken zodat Hij kan heersen.

Door dit Wonder zal je meer bereiken dan al het andere dat gedaan kan worden. Je zal zorgen voor de redding, de heiligheid en de adel van de mensen. Jij zal ook hun lichamelijke ziekten, die veroorzaakt worden door het feit dat mijn Goddelijke Wil niet heerst, verbannen.

Meer nog, je zal een Goddelijke Wil veiligstellen te midden van de mensen. Je zal Hem alle Glorie en Eer teruggeven die de menselijke ondankbaarheid Hem ontnomen heeft. Daarom heb Ik je niet toegestaan het wonder te verrichten om hem te genezen.

Maar je hebt voor hem het groot wonder verricht van hem mijn Wil te laten kennen. Hij heeft de aarde kunnen verlaten in het bezit van mijn Wil. En hij bevindt zich nu in de vreugde en de oceaan van Licht van de Goddelijke Wil. En dat is meer dan alles.

22-2- 8 juni 1927 - Alle tijden en alle plaatsen behoren toe aan de ziel die de Goddelijke Wil doet. Zij heeft de Eeuwigheid in haar macht. God verliest niets, want Hij is volmaakt in Liefde.

(1) Ik volgde de Goddelijke Wil in al zijn Daden, in alles wat Hij gedaan heeft in de Orde van de Schepping, vanaf het begin van de wereld tot op dit moment.

Maar terwijl ik dat deed, zei ik tegen mezelf:

"Wat voorbij is, ligt niet meer in mijn macht. Het lijkt me daarom tijdverspilling om terug te kijken op wat voorbij is."

Mijn lieve Jezus bewoog zich toen in mij. En Hij zei mij:

(2) Mijn dochter, voor de ziel die mijn Wil doet en in Haar leeft, behoren alle tijden en alle plaatsen haar toe.

Mijn Allerhoogste Wil verliest niets van wat Hij doet. Met zijn eigen en unieke Macht verricht Hij een daad. En Hij bewaart deze in Zichzelf, intact en wonderbaar, precies zoals Hij die geschapen heeft.

Zo kan degene die in mijn Goddelijke Wil leeft, daarin de volgorde vinden van alle Handelingen die Hij verricht heeft, alsof Hij deze op dit moment verricht.

En de ziel, in eenheid met Hem, doet wat mijn Wil doet.

(3) Dit is alle vreugde, alle voldoening en alle glorie van mijn Wil: Zijn daden zijn eeuwig. En de kleinheid van het de mens in mijn Wil leeft, heeft de Eeuwigheid in zijn macht. De mens vindt de Daden van zijn Schepper alsof hij hen met Hem herhaalt.

Hij bemint en verheerlijkt de eeuwige Daden van Degene die hem geschapen heeft. Zo is er een wedijver van werken, een wedstrijd van liefde en glorie tussen de twee.

Bijgevolg worden de tijden *van de Schepping* en de plaats *van het aardse Paradijs* tot zijn beschikking gesteld.

Deze mens heeft de tijden *van mijn incarnatie* en *mijn lijden* tot zijn beschikking. En *Bethlehem, Nazareth en Golgotha* zijn niet ver van hem verwijderd. Het verleden, de afstand, bestaan niet voor hem. *Alles wordt dichtbij en aanwezig.*

Meer nog, je moet weten dat mijn Wil de ziel de eenheid van alle dingen schenkt. *Mijn Wil, die 'één' is*, doet alle dingen op dezelfde manier. Zo bevat de ziel die deze Goddelijke Eenheid bezit, de gedachten van allen, de woorden, de stappen en de hartslagen van iedereen, omdat alles *één* is.

Zo vindt mijn Wil in hem alle generaties en elke daad van elk van hen, net zoals mijn Wil hen in Zichzelf vindt.

O, hoe gemakkelijk is het om de voetstappen van deze uitverkoren mens te herkennen:

Hij draagt de sporen van de voetstappen van alle mensen in de zijne. Zijn stem bevat de tonen van alle menselijke stemmen.

En, o, wat een prachtige harmonie vormt hij in onze Wil.

Zijn kloppend hart werpt evenveel kleine vlammen uit als er wezens tot bestaan gekomen zijn. O, wat verrukt hij Ons!

Wij vermaken ons met hem. Hij is ons dierbare juweel, de weerspiegeling van ons Werk, het beeld van ons Leven.

Daarom wil Ik dat mijn Wil heerst in de mens, om hem al zijn Daden te schenken.

Want wanneer mijn Wil niet heerst, ontstaat er een leegte van zijn Daden in de mens. En – Oh, hoe verschrikkelijk is de leegte van de Goddelijke Wil in de mens! Hij is dan als een verdorde grond, bedekt met rotsen, zonder zon en zonder water, verschrikkelijk om te zien.

Hoe talrijk zijn deze leegtes in de mens!

En wanneer Ik een mens zie die in mijn Wil leeft, vier Ik feest.

Want Ik kan hem vullen met alle Daden van mijn Wil.

(4) Ik dacht na over wat ik zojuist geschreven had.

Mijn **Jezus voegde eraan toe:**

(5) "Mijn dochter, *onze Liefde is volmaakt in al onze Werken.*

Omdat Hij volmaakt is, verliezen Wij niets van wat Wij doen.

Onze werken dienen daarom als triomf, als glorie en als eeuwige kroon voor ons goddelijk Wezen.

Alles wat in de volmaaktheid van onze volmaakte Liefde wordt gedaan, is niet onderhevig aan verdwijnen of het verliezen van zijn volledigheid of schoonheid.

Geheel anders is het werk van de mens dat niet de volmaakte Liefde van onze Werken bezit. Hij werkt en produceert zijn werken. Maar hij heeft noch de deugd, noch de ruimte om hen in zich te bewaren. Daarom verliest hij er een groot aantal.

Omdat hij de Liefde en het Leven mist van Degene die hem gevormd hebben, hebben menselijke werken niet de deugd om mooi, intact en voor altijd nieuw te blijven, zoals ze gemaakt zijn.

(6) Daarom, aan ***de ziel die in onze Goddelijke Wil leeft***, tonen Wij met plezier al onze Daden, die allemaal aanwezig lijken te zijn en in wording. **En Wij zeggen aan de ziel:**

"Herhaal onze Daad, zodat wat Wij doen, jij ook kan doen, om de Ddaad van de Schepper te delen met de mens."

Het is als iemand die een groot aantal mooie dingen bezit, maar deze achter slot en grendel bewaart in aparte kamers. Niemand weet dat hij zoveel dingen van zo'n uiteenlopende schoonheid bezit.

Maar dan komt er iemand anders die in de gunst komt bij de eerste, die hem zijn trouw en gehoorzaamheid toont, zonder ook maar een krasje op het imago, en zijn hart verovert;

De eerste voelt zijn hart breken, want zijn liefde voor de ander drijft hem met een onweerstaanbare kracht om hem zijn bezittingen te tonen, de verscheidenheid en zeldzaamheid van de ontelbare kostbare dingen, en hij opent de geheime deuren.

En hij zegt tegen hem: "

Ik voel me niet in overeenstemming met mijn liefde voor jou als ik je buiten mijn geheimen houd, als ik je niet laat zien wat ik bezit. Daarom zullen we hen samen bezitten en ervan genieten."

Voor de tweede zijn het allemaal nieuwe dingen, omdat hij nog nooit zoiets heeft gezien, maar voor de eerste zijn het oude dingen.

Dat is wat er gebeurt met degene die in onze Wil leeft: De deuren staan open, onze Geheimen worden onthuld en de mens leert al onze mooiste Werken kennen.

Geheimen voor hem hebben, onze Daden voor hem verbergen, zou ons Hart belasten. Het zou betekenen dat Wij hem als een vreemde blijven behandelen.

Oh, hoe pijnlijk zou dat zijn voor Ons!

In feite duldt ware en volmaakte Liefde geen scheiding, noch in daden, noch in bezittingen. Integendeel, wat van Mij is, is van jou, wat Ik weet, weet jij ook.

Bovendien moet je weten dat mijn Wil de Echo van zijn Werken, van zijn Liefde en van zijn Woord vormt, in de ziel waarin Hij heerst. En zo herhaalt de ziel, bij het horen van zijn Echo, het Werk, de Liefde en het Woord van het Goddelijke Fiat.

22-3- 12 juni 1927 - Bestaande relaties tussen de Schepper en de mens, de Verlosser en de verlost, de Heiligmaker en de geheiligden. Wie zal in staat zijn om de Goddelijke letters te lezen?

(1) Ik volgde op mijn gebruikelijke manier de Handelingen van het Goddelijke Fiat om de relaties te kennen tussen:

- de Schepper en de mens,
 - de Verlosser en de verlost,
 - de Heiligmaker en de geheiligden,
- relaties die door de menselijke wil waren verbroken.

Mijn geliefde **Jezus zei mij:**

(2) “Mijn dochter, zij die ***alle relaties wil kennen die bestaan tussen de Schepper en de mens***, en de bestaande banden wil behouden, moet ***mijn Goddelijke Wil absoluut in zich laten heersen***.”

Aangezien het Leven van mijn Wil in de hele Schepping aanwezig is, zal zij één enkel Leven vormen met alle geschapen dingen.

Aangezien het Leven één is, zal zij hun taal begrijpen en de relaties die met haar Schepper bestaan.

Elk geschapen ding spreekt over Hem en bezit de leesbare tekens van mijn Goddelijke FIAT.

Maar weet je wie in staat is

- hun stem te horen,
- hun hemelse taal te begrijpen en
- de goddelijke tekens te lezen die Hij in elk geschapen ding gedrukt heeft?

Dat is degene die mijn Wil bezit.

Deze mens heeft

- het gehoor waarmee hij hun stem kan horen,
- de intelligentie om hen te begrijpen,
- ogen om de goddelijke tekens te lezen, die zijn Schepper met zoveel Liefde in elk geschapen ding heeft gedrukt.

Daarentegen bevindt het wezen dat mijn Wil niet in zich laat heersen zich in de toestand van iemand

- die doof is en niet kan horen,
- die dom is en niet kan begrijpen, en
- die de vele talen niet heeft gestudeerd

Je kunt wel tegen hem praten, maar hij begrijpt er niets van.

(3) Op dezelfde manier, om **de bestaande relaties tussen de Verlosser en de verlost** in stand te houden, en om hen te leren kennen, **moet je mijn Leven bestuderen.**

Elk van mijn woorden, mijn werken en mijn lijden,

- elke stap die ik gezet heb en elke hartslag die Ik had, waren banden waarmee Ik de verlost en aan Mij heb gebonden.

Maar wie is verbonden?

Degene die mijn Leven bestudeert en die Mij tracht na te volgen.

Door mij na te volgen, blijft de mens verbonden aan mijn Woorden, aan mijn Werken, aan mijn Stappen, enz.

Hij ontvangt hun leven en hij zal

- *het gehoor hebben* om al mijn Lessen te kunnen horen,
- *de geest* om hen te begrijpen en
- *ogen hebben* om alle tekens te lezen die in Mij gedrukt zijn, toen Ik kwam om de mensheid te verlossen.

En als de mens dat niet doet,

zullen de letters van de Verlossing voor haar onleesbaar zijn.

Het zal voor haar een vreemde taal zijn.

De relaties en banden van de Verlossing zullen niet van kracht zijn. De mens zal altijd blind geboren blijven voor al onze Goede Dingen waarmee Wij haar wilden verrijken.

En degene die alle banden en ***relaties van Heiligheid***, wil kennen en ontvangen, ***moet de Heiligmaker liefhebben***.

De Heilige Geest legt zijn vlammen op het pad van degene die echt liefheeft. Hij verbindt zich met de relaties van zijn heiligheid. Zonder liefde is er geen heiligheid. Omdat de banden van ware heiligheid al verbroken zijn.

(3) Mijn ***Jezus*** zweeg.
Maar ik bleef volledig ondergedompeld in het allerhoogste Fiat.

Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:

(4) “Mijn dochter, wie in mijn Wil leeft, ziet het Licht. Het Licht is zo gemaakt dat wie het ziet, zich erover verheugt. Anderen kunnen het ook zien en zich erover verheugen. Zo is het ook met mijn Wil. Hij geeft zich aan de ziel als Licht en door haar volledig te bekleden,

Zo, mijn Wil, zonder degene die Hem bezit te verlaten, verplaatst Hij zich volledig naar buiten en verlicht elke gedachte van de mens. Hij brengt zijn woord naar buiten en verlicht de woorden van anderen. Hij brengt zijn werken en zijn stappen naar buiten, en verlicht de werken en stappen van anderen.

Het Licht bezit de ware en volmaakte alomtegenwoordigheid. Omdat het één is, heeft het de eigenschap zich naar buiten te verplaatsen voor iedereen die ervan wil genieten en het wil zien. Is de zon niet één? En toch, hoeveel mensen kunnen haar zien en ervan genieten?

En dit geldt nog veel meer voor ***de Zon van mijn Wil*** die de ziel ziet wanneer zij zich volledig met haar Licht vult. Hoewel deze Zon 'Eén' is, heeft zij de eigenschap zich naar buiten te verplaatsen voor elk woord, elke stap, enz. vormt Hij de betovering van zijn goddelijk Licht.

22-4- 17 juni 1927 - De Wil van God is alles. Luisa ziet Priester Hannibal opnieuw. Hij vertelt haar over zijn verrassingen.

(1) Ik voelde mijn arme geest als vastgepind in het centrum van het mij in al zijn Daden. Ik omhelsde alle mensen en alle dingen in de oneindigheid van zijn Licht.

Terwijl ik dat deed, zei ik tegen mezelf:

"Waarom zou ik alle schepselen en alle dingen omhelzen terwijl ik in de Goddelijke Wil ben?"

Mijn lieve Jezus, toonde zich in mij. En Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, mijn Wil is alles.

Er is niets dat niet van Hem het Leven ontvangt.

Er is geen plaats waar Hij niet aanwezig is, geen Goed dat niet van Hem komt. Alles behoort Hem toe. Alles hangt van Hem af.

Daarom wil Hij in de ziel waar Hij regeert alle mensen en alle dingen die Hem toebehoren, vinden.

Als Hij hen niet zou vinden, zou Hij zich verdeeld voelen in zijn Rijk, gescheiden van zijn Daden.

Dit is onmogelijk.

Daarom, *door het Leven van het goddelijke Fiat in jezelf te voelen, voel je ook alle mensen en alles wat bestaat.*

Je voelt:

- *het leven van de zon* die licht geeft, verwarmt en vruchtbaar maakt, en
- *de aarde* die, door dit licht in te ademen, vegetatie voortbrengt, zich tooit met planten en bloemen.

En, hand in hand, ondersteunen en verfraaien de aarde en de zon alle generaties.

Dat is mijn Wil

- die leven geeft aan de zon,
- die de aarde laat ademen om de hele Schepping te verheerlijken,

- die de vogels laat zingen, de lammeren laat dartelen en blaten, en alles wat er in het universum gebeurt.

Zou je misschien willen dat je niet alles voelt wat mijn Wil doet?

Door alle dingen in jou in te sluiten, als in één enkel centrum, laat mijn Wil je voelen

- het kloppen van het menselijk hart,
- de gedachten van de geest,
- de handen die handelen.

Hij brengt dit alles tot leven.

Maar aangezien niet alle mensen mijn Wil erkennen, vindt Hij de weerspiegeling van zijn goddelijke Daden niet terug in de daden van de mensen. Daarom wil mijn Wil van jou wat de mensen niet doen.

Hij wil dat elk van zijn Daden door jou vervuld wordt,

- de Daden van zijn zeer Goddelijke Wil.

Daarom heb je een grote taak, die de grootste aandacht vereist.

Daarna bevond ik me buiten mezelf.

Toen ik op zoek was naar mijn lieve Jezus, ontmoette ik Priester Di Francia. Hij was zeer blij en **Hij zei mij**:

“Weet je hoeveel prachtige verrassingen ik gevonden heb?

Ik had niet gedacht dat het zo zou zijn toen ik op aarde was, ook al dacht ik dat ik goed had gehandeld door “Les Heures de la Passion” te publiceren.

Maar de verrassingen die ik heb gevonden zijn prachtig, betoverend en van een zeldzaamheid die ik nog nooit eerder gezien heb.

Alle Woorden van de Passie van Onze Heer zijn veranderd in Licht, het ene nog mooier dan het andere – allemaal met elkaar verweven.

En deze Lichten worden intenser naarmate de mensen de Uren van de Passie mediteren, zodat er andere lichtjes bijkomen.

Maar wat mij het meest verbaasde, waren de paar commentaren die ik heb gepubliceerd over de Goddelijke Wil. Elke commentaar werd een zon.

En deze zonnen, hun stralen waren met licht bekleed, vormen zo'n wonderbare schoonheid dat je er verrukt en betoverd van blijft.

Je kunt je mijn verbazing niet voorstellen toen ik me te midden van deze lichten en zonnen bevond, en hoe gelukkig ik was.

Ik bedankte onze Allerhoogste God, Jezus, die mij de kans en de genade gegeven had om dit te doen.

Dank Hem ook namens mij.

Ik was stomverbaasd toen ik dat hoorde.

Ik heb mijn gebeden opgedragen aan de Goddelijke Fiat en wenste dat ook de zaligen hieraan zouden deelnemen.

Mijn lieve **Jezus zei tegen mij**: “Mijn dochter, ook al heeft de ziel deze intentie niet, toch neemt iedereen deel aan alles wat in mijn Goddelijke Wil gedaan wordt. Dit geldt nog meer voor de zaligen die leven in de Eenheid van mijn Goddelijke Wil.

Mijn Wil stroomt overal.

Met zijn verenigende Kracht brengt Hij iedereen, als een Handeling die Hem eigen is, alles wat een mens in Hem doet.

Maar er is een verschil.

Als de ziel die handelt in de Goddelijke Wil op aarde,

de intentie heeft om een speciale eer te bewijzen aan degenen die in het hemelse vaderland leven, horen de zaligen, dat ze vanaf de aarde geroepen worden, in de eenheid van mijn Wil, door degene die hen nog meer wil verrukken en verheerlijken.

Zij kijken met zoveel liefde en vreugde naar deze ziel dat zij hun speciale bescherming over haar uitspreiden.

De ziel die echter niet handelt in de eenheid van mijn Fiat, blijft beneden. Want zij heeft niet de kracht om op te stijgen.

Haar werken hebben noch de kracht om zich mee te delen, noch om zich te verheffen. De stromen zijn gesloten en verstoken van licht.

Als je het verschil kende tussen

- de ziel die werkt ***in de eenheid van mijn Wil en***

- de ziel die ***daarbuiten*** werkt, zelfs als ze goed doet,

zou je niets doen buiten mijn Wil om, zelfs niet ten koste van je leven.

Toen keek Hij liefdevol in het diepst van mijn wezen.

En **Hij voegde eraan toe:**

Mijn dochter, Ik ben gekomen omwille van de Eigenschappen van mijn Liefde die Ik in je ziel heb gelegd, om te zien of ze allemaal in orde en intact zijn, zoals Ik hen daar geplaatst heb.

Toen Hij overal in mij had gekeken, verdween Hij.

22-5- 20 juni 1927 - Toen God de mens schiep, gaf Hij hem een vruchtbaar en prachtig land. De reden waarom Hij Luisa in leven houdt. Alles wat in de Goddelijke Wil gedaan wordt, leeft zonder op te houden.

(1) Ik voelde me bedrukt en binnenin helemaal vernietigd – nutteloos. Het gebeurt zo vaak dat het lang en veel missen van mijn geliefde Jezus me tot niets in staat stellen.

Eenzijds voel ik hen duidelijk mijn ziel verscheuren.

Anderzijds maken ze me verdwaasd, verlamd, alsof ik levenloos ben, en alsof ik het leven enkel voel om te sterven.

Oh mijn God, wat een pijnen – ze zijn genadeloos en meedogenloos! Om te leven in de nachtmerrie van een lijden dat mij een oneindige, eeuwige en immense last oplegt.

Ik kan nergens heen en ik kan niets doen om de enorme last van deze vreselijke pijnen niet te voelen.

Dus zei ik tegen mezelf: "Ik ben nergens meer goed voor, behalve dan om de last te voelen van het grote ongeluk dat ik niet heb wat alle anderen lijken te hebben. Alleen mij was dit zo pijnlijk lijden voorbehouden, om niet mijn Leven, mijn Alles, mijn Jezus te bezitten.

Ach, Jezus! Kom terug naar degene die je zozeer gekwetst hebt en overgeleverd aan het lijden van de wonde die je haar zelf toegebracht hebt.

Waarom houd je me in leven als ik nergens meer goed voor ben?

Maar terwijl ik mijn verdriet uitte, toonde mijn Allerhoogste Goed, Jezus, zich in mij. Hij drukte mij dicht tegen zich aan en **Hij zei mij:**

(2) Mijn dochter, de aarde, is door God mooi en vruchtbaar geschapen, met een stralende zon die haar verlichtte en verrukte, *Zij is echter door de zonde steenachtig en vol doornen geworden.*

De menselijke wil heeft mijn Zon verdreven.
Dikke duisternis heeft haar bedekt.

Ik houd je in leven omdat je alle stenen van de aarde moet verwijderen en haar opnieuw vruchtbaar maken.

Elke daad van de menselijke wil was een steen die de mooie aarde bedekte die Ik geschapen had.

Elke dagelijkse zonde was een doorn.

Elke ernstige zonde was een gif.

Elke goede daad die buiten mijn Wil om verricht werd, was als zand dat op de grond gestrooid was. En door deze volledig te bedekken, belemmerde dit de vegetatie, zelfs de kleinste plant of de paar grassprietjes die onder de stenen zou kunnen groeien.

Maar nu, mijn dochter,
moet elke daad die je in mijn Wil verricht een steen verwijderen.
Hoeveel handelingen zijn er nodig om ze allemaal weg te halen!

En door nooit je wil tot leven te brengen, zal je de stralende stralen van de Zon van het allerhoogste Fiat oproepen, opdat Hij op deze duistere aarde zal schijnen.

Deze stralen zullen de krachtige wind van Genade oproepen die met autoriteit al dat zand zal doen opwaaien.

Dit zand, dat wil zeggen, al het goede dat gedaan is:

- niet om mijn Wil te doen, noch in Hem, noch uit liefde voor Mij,
- dit goede werk om menselijke achting, roem en persoonlijk belang te verwerven.

O, hoe zwaar weegt *dit schijnbare goede – zwaarder dan het zand*

dat het de groei van de zielen verhindert en hen zo onvruchtbaar maakt dat het medelijden opwekt.

Dan **zal de Zon van mijn Wil**, met haar vruchtbaarheid, de doornen in bloemen en vruchten veranderen.

De wind van mijn Genade zal het tegengif zijn dat Leven in de zielen zal uitstorten.

Je moet er dus van overtuigd zijn dat Ik je nog in leven houd om het werk van de Schepping opnieuw te ordenen.

Net zoals een menselijke wil, die zich buiten de Mijne plaatst, overal wanorde veroorzaakt, tot het punt dat het aanzien van de aarde verandert.

Op dezelfde manier *moet een andere menselijke wil die zich in de Mijne mengt*, door zijn onophoudelijke en herhaalde daden

- alle dingen opnieuw ordenen en
- Mij de zoete betovering, de harmonie en de schoonheid van de eerste dagen van de Schepping teruggeven.

Voel je niet de grootsheid van het werkterrein in jezelf?

Je keert nu terug naar het aardse Eden waar mijn Goddelijke Wil de eerste daden van de mens vierde en samen met hem genoot van het mooie en vruchtbare land dat Hij hem gegeven had. En Ik roep je op om deze eerste daden te verbinden en om alle landen te doorkruisen die door de menselijke wil overspoeld zijn.

Door alle tijden te omarmen, kan je helpen om de stenen, de doornen en het zand weg te halen waarmee de menselijke wil deze landen gereduceerd heeft tot een toestand die medelijden opwekt.

(3) Mijn arme geest is dus teruggekeerd naar de Goddelijke Wil in Eden

- om binnen te treden in de Eenheid van deze unieke Daad die alleen daar te vinden is, en
- om in de allerlaatste tijden neer te dalen, zodat mijn liefde, mijn aanbidding, enz. zich kunnen uitstrekken
- naar alle tijden en alle plaatsen,
- in naam van iedereen en van elk afzonderlijk.

Terwijl ik dit dacht en deed, zei ik tegen mezelf:

"Wat een onzin zeg ik nu. Ik hoop dat ik in de laatste dagen en met Gods genade daarboven in het hemelse Vaderland terechtkom. Hoe zal ik in staat zijn om in de tijd te beminnen als ik in de eeuwigheid ben?"

*Mijn lieve Jezus toonde zich in mij. **En Hij zei mij**:*

(4) "Mijn dochter, alles wat in mijn Wil gedaan wordt, leeft eeuwig. Want alles wat in Hem gedaan wordt, vindt zijn oorsprong in de Liefde van de Schepper, die geen einde kent. Hij heeft bemind en zal altijd beminnen. Niemand kan deze Liefde onderbreken.

Dus wie liefheeft, wie aanbidt in mijn Wil, volgt enkel

- deze eeuwige Liefde,
- deze volmaakte Aanbidding van de Goddelijke Personen die geen begin en geen einde kent.

Door mijn Wil binnen te gaan,

- dringt de ziel door in het midden van onze Daden en
- blijft zij liefhebben met onze Liefde, aanbidden met onze Aanbidding.

Deze ziel blijft verbonden

- met onze wederzijdse Liefde,
- met onze ene Wil, die de eigenschap heeft om nooit te ophouden met zijn Daden,

Alles wat anderen kunnen doen, is niets anders dan de voortzetting van de Daad die in onze Goddelijke Wil is volbracht.

De daden die in Hem volbracht worden, hebben een voortdurend en eeuwigdurend Leven.

Daarom zal jouw Liefde in de laatste dagen in niets verschillen van jouw Liefde van vandaag.

Als anderen beminnen, zullen zij beminnen in en met jouw Liefde. Want het zal de eerste Daad zijn die zijn oorsprong vindt in God. Daarom zal je vanuit het hemels Vaderland beminnen in de tijd en in de eeuwigheid.

Mijn Wil zal jaloers je Liefde bewaken, net zoals Hij de Zijne bewaakt. Overal waar Hij zich verspreidt en waar Hij leeft, zal mijn Wil je doen liefhebben en aanbidden.

Want de ziel die in mijn Wil leeft, heeft in al haar daden, als hun begin en einde, alle goddelijke Daden en onze eigen manier van handelen. *Zo doet de ziel niets anders dan volgen wat God doet.*

De Soevereine Koningin, die het volmaakte Leven leidde in het paleis van onze Wil, had geen andere Liefde dan de Onze, geen andere Aanbidding dan de Onze. *Al haar daden kunnen gezien worden als samengesmolten met de Onze.*

Want wat in onze Daden natuur is, is in haar Genade.

Aangezien haar daden niet voortkwamen uit haar wil, maar uit de Onze, *heeft zij recht op voorrang boven alle daden van de mensen.* Als je dus liefhebt, heeft de Koningin van de Hemel voorrang op jouw liefde. Jij volgt haar Liefde net zoals je de Onze volgt. *En Wij en de grote Dame blijven beminnen in jouw liefde.*

Zo is het met alles wat je kan doen in onze Wil.

Wanneer je dus naar het hemels Vaderland komt, zal jouw Liefde de aarde niet verlaten, maar zij zal blijven liefhebben in elke mens.

Daarom, zelfs vanaf nu, zal ***mijn Goddelijk Fiat*** jouw liefde uitbreiden tot in het verleden, het heden en de toekomst. Hij geeft je het recht om jouw liefde overal en altijd te verspreiden. En zij zal nooit ophouden met beminnen.

Dat is het grote verschil tussen de ziel die in mijn Wil leeft en de ziel die buiten mijn Wil leeft.

22-6- 26 juni 1927 - Alle dingen van God hebben hetzelfde gewicht. Alles wat God in de Schepping gedaan heeft, is doordrongen van zijn Liefde. Degene die in de Goddelijke Wil leeft, voelt dit.

(1) Ik maakte mijn gebruikelijke rondgang in het Goddelijke Fiat. Ik doorliep de hele Schepping en ik zei bij mezelf:

"Hoeveel Licht en Warmte moet de Schepper hebben om zoveel ervan te kunnen uitstralen bij het scheppen van de zon!
O, hoe moet Hij zichzelf verbrand voelen door zijn eigen warmte aangezien Hij er zoveel van bevat!"

Maar terwijl ik daarover nadacht, toonde mijn lieve Jezus zich in mij. En Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, in alle dingen die in Ons zijn, bestaat er een volmaakte maat. Er is evenveel Liefde, Warmte en Licht als frisheid, schoonheid, kracht, zachtheid, enz.
Het gewicht van alle dingen is *één*.

Warmte wordt dus gevoed door frisheid en frisheid door warmte. Licht wordt gevoed door schoonheid en schoonheid voedt het licht, zodat het ene het andere tempert.

Kracht voedt zachtheid en zachtheid voedt kracht. Hetzelfde geldt voor de rest van onze goddelijke Eigenschappen. Zo maakt elk van hen Ons gelukkig.

Op zichzelf zouden onze eigenschappen Ons kunnen onderdrukken. Maar samen, in perfecte gelijkheid,
- dienen ze Ons als geluk, vreugde en tevredenheid, en
- wedijveren ze met elkaar om Ons gelukkig te maken.

Warmte brengt ons het geluk van de liefde.

De koelte brengt ons de vreugde van wat mooi is, van wat fris is.

Het licht brengt ons de vreugde van helderheid.

Schoonheid, die de schittering van helderheid tempert, brengt ons het geluk van wat mooi, goed, heilig en immens is.

Het licht verweeft al onze kwaliteiten om hen mooi, vriendelijk en bewonderenswaardig te maken.

Kracht brengt ons het geluk van wat sterk is.

De zachtheid, die alles volledig doordringt, brengt ons de vreugde van een mengeling van kracht en zachtheid.

En alles wat in de Schepping te zien is, is niets anders dan de

uitstorting van een overvloed van licht, warmte, frisheid, schoonheid en kracht, die Wij in Onszelf bezitten.

Wij hebben deze uitingen toegestaan om de mensen te voeden en te verrukken met onze eigen uitingen, om hen gelukkig te maken.

En door hen te voeden met onze Eigenschappen, zouden de mensen

- gelijk zijn aan Ons, en
- dragers zijn van vreugde en geluk voor hun Schepper.

Hoe mooi moet het geweest zijn om de mensen te zien:

- *stralend als de zon*,
- *mooier* dan bloemenvelden en een sterrenhemel,
- *sterk* als een krachtige wind,
- *versierd met een goddelijke frisheid* die hen altijd nieuw en fris maakte, zonder verandering.

Onze Wil bracht hen al onze uitingen samen, zodanig dat de ene de andere verrukte.

Maar omdat de mens zich teruggetrokken heeft uit het goddelijke Fiat, ontvangt hij onze uitingen, die van elkaar gescheiden zijn.

Daarom

- verbrandt de hitte hem, verblindt het licht hem,
- maakt de koude hem gevoelloos,
- doet de wind hem pijn, blaast hem vaak omver en voert hem mee.

Omdat Hij in de mensen

- noch de afspiegeling van hun Schepper ziet,
 - noch de verbinding met het goddelijke Fiat,
- werken onze Eigenschappen afzonderlijk op hem in.

De mens ontvangt niet langer het geluk dat zij bevatten wanneer zij verenigd zijn.

Daarom zou de mens met mijn Wil het gelukkigste wezen geweest zijn en nu is hij het ongelukkigste wezen dat er bestaat.

(3) Ik zette mijn vlucht verder in de Goddelijke Wil. Ik zweefde

- boven elke gedachte en elke handeling van de mens,
- boven elke plant en elke bloem,

Ik zweefde over alle dingen en
- ik drukte mijn "*Ik bemin U*" af en
- ik vroeg *dat het Koninkrijk van het goddelijke Fiat zou komen.*

Terwijl ik dat deed, zei ik tegen mezelf: "Wat een lang verhaal in mijn arme geest. Het lijkt alsof ik er niet kan onderuit komen.

Ik moet naar alle tijden, alle plaatsen, alle menselijke handelingen, zelfs de planten, de bloemen en alles wat er is, om er een "*Ik bemin U*", een '*ik aanbid U*, een '*ik zegen U*', een '*ik dank U*', op te drukken en *om Hem om zijn Koninkrijk te vragen.*"

Toen ik dat dacht, toonde mijn lieve Jezus zich in mij.

Hij zei mij:

(4) "Mijn dochter, denk je dat jij degene bent die dit alles doet?
Nee, nee! Het is mijn Wil
die al zijn Daden die Hij in de Schepping verricht heeft,
die elke daad, elke stap, elke gedachte en elk woord doordringt
met zijn "***Ik bemin je***"

En dit "***Ik bemin je***" doordringt elke daad en elke gedachte van elke mens. Degene die in mijn Wil is, voelt deze Liefde van God overal verspreid.

Zijn Liefde is verborgen in de planten en in de bloemen, en zelfs onder de grond in hun wortels. Maar de aarde is niet in staat om al deze Liefde te bevatten.

God opent haar een beetje om de planten en bloemen te doordringen met zijn "***Ik bemin je***" om zijn vurige Liefde voor de mensen te tonen.

En wanneer mijn Wil in de zielen heerst, wil Hij zijn '***Ik bemin je***' voortzetten in de Schepping en Hij roept jou daarom op om zijn eeuwige Liefde te volgen.

Hij roept elke gedachte en elke daad, evenals alle geschapen elementen op. Hij zegt en Hij laat jou zeggen: "*ik bemin U*".

En door zijn Wil zelf, *laat God jou om zijn Koninkrijk vragen om het opnieuw met de mensen te verbinden*

Wat een betovering, mijn dochter,

- om te zien hoe jouw *"ik bemin U"* verenigd met dit van mijn Wil in elke gedachte en elke daad van de mens stroomt en om mijn Koninkrijk vraagt.
- om te zien hoe dat jouw *"ik bemin U"* vloeit in de kracht van de wind, zich verspreidt in de stralen van de zon,
- om het te horen in het ruisen van de zee en het ruisen van de golven,
- om het afgedrukt te zien op elke plant en met een prachtige aanbidding te zien opstijgen in de geuren van de bloemen.

En met een meer dan trillende stem te horen herhalen *"ik bemin U"*

- in het zachte schitteren en fonkelen van de sterren
- kortom, overal in het universum.

Het wezen dat niet in mijn Goddelijke Wil leeft, hoort deze taal van mijn eeuwige Liefde in al zijn Daden en in alle geschapen dingen niet.

Maar degene die in Hem leeft, voelt zich geroepen om even vaak lief te hebben als haar Schepper haar heeft liefgehad.

En alle dingen spreken met een heilige welsprekendheid over mijn Liefde.

Wat een ondankbaarheid wanneer de mens de liefdevolle taal van mijn eeuwig Fiat niet volgt!

22-7- 29 juni 1927 - God heeft zijn Blick gericht op ons innerlijk. Voor degene die in de Goddelijke Wil leeft, wordt alles Wil van God.

(1) Ik dacht aan het feit dat ik niets groots deed om mijn geliefde Jezus te verheerlijken. Hij toonde zich in mij en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, ik kijk niet naar wat je uiterlijk doet. Maar Ik kijk
 - of de bron van je innerlijk enkel gevuld is met mijn Liefde, en
 - of deze zo overvloedig is dat zij in je uiterlijke daden overloopt, zodat ook je uiterlijke handelingen, als met hemelse dauw, allemaal bedekt worden door *de Bron van mijn Liefde die jij in jou draagt.*

Mijn blik is dus altijd gericht op je innerlijk.

En als mijn Liefde, verenigd met mijn Goddelijke Wil, altijd in jou fluistert, dan ben je altijd mooi in mijn ogen:

- mooi als je bidt, mooi als je werkt en als je lijdt,
- mooi als je eet, als je praat, als je slaapt.

Je bent altijd mooi voor Mij.

Bij alles wat je doet, wat je ook doet, ontvang je een nieuwe tint van Schoonheid uit mijn Wil, zodat je mooier lijkt in mijn Ogen.

En mijn Liefde groeit in de bron van je ziel,

zodat jouw uiterlijke handelingen

- meer dan de lucht, mijn Liefde ademen, en
- geuren verspreiden die Mij zo aangenaam zijn, die Mij zoveel plezier brengen, dat Ik Mij in jou verheug.

(3) Ik bleef nadenken over de Goddelijke Wil en mijzelf aan Hem overgeven.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter,

voor de ziel die in mijn Wil leeft, wordt alles mijn Wil.

In alles wat zij doet, aanraakt en ziet, raakt, ziet en doet zij mijn Wil.

- *Als zij denkt en leeft in mijn Wil*, zal zij de Heiligheid van de Intelligentie van de Goddelijke Wil haar voelen omhullen en in haar geest voelen stromen.

- *Als zij spreekt*, zal zij de Heiligheid van het Fiat in haar woorden voelen – dat Fiat dat, wanneer Hij spreekt, scheidt.

- *Of ze nu werkt of loopt*, ze zal de Heiligheid van de Goddelijke Werken en de Stappen van het eeuwige Fiat in haar werk en in haar stappen voelen stromen.

- Ook *als ze slaapt*, zal ze de eeuwige Rust van haar Schepper in zich voelen.

Alles zal wedijveren om haar mijn Wil te brengen:

- de zon met haar licht, de wind met zijn koelte,

- het vuur met zijn warmte, het water met zijn verfrissingen,

- de bloem met haar geur, de vogel met zijn gezang en getjilp,

- het voedsel met zijn smaken, het fruit met zijn zoetheid.

Kortom, het ene zal niet op het andere wachten, en haar alle daden brengen die mijn Wil in elk geschapen ding doet.

Zo zal de ziel als een koningin zijn om alle ontelbare daden te ontvangen die de Goddelijke Wil in de hele Schepping doet. Die Goddelijke Wil die in haar leeft en regeert, zal al zijn Daden die Hij in alle dingen verricht, aantrekken.

In haar pupil zal een zoete betovering ontstaan, zodat zij in alle dingen die Goddelijke Wil zal ontdekken die op zoveel verschillende manieren naar haar toestroomt, om haar geheel tot Wil van God te maken".

(5) Daarna zei ik bij mezelf: "Terwijl ik mijn rondgang maak door de hele Schepping om de Daden van de Allerhoogste Wil te volgen, voel ik uit mij een Licht komen.

Hoe komt het dat, zelfs als ik mijn geliefde Jezus niet zie, dit mij toch steeds enkele waarheden over het goddelijke Fiat vertelt?"

Mijn lieve Jezus, toonde zich in mij. En Hij zei mij:

(6) "Mijn dochter, er gebeurt in jou hetzelfde

- als wanneer *een vat gevuld is met water* of een andere vloeistof, en er een stuk brood wordt ingelegd wordt. Het water loopt dan over en maakt alles errond nat;

- of zoals bij de zee: *de wind doet het water opwaaien* en vormt golven, alsof hij iedereen het water van de zee wil laten zien.

Dat is wat er met jou gebeurt:

jouw binnengaan in de Handelingen van mijn Wil, in je rondgang, is meer dan het stuk brood dat in de kom met water gedompeld wordt. En het is meer dan de wind die het Licht van mijn Wil doet opstijgen, dat, terwijl het opstijgt, rondom jou overvloeit en tot jou spreekt in zijn taal van Licht.

Het spreekt tot jou over datzelfde Licht waarvan je vervuld bent

Het wil door zijn golven van Licht bekendmaken:

wie Hij is, wat Hij kan en wat Hij wil doen.

Wanneer jij de wind van jouw daden in mijn Wil brengt,

komt het Licht ervan in beweging en vormt zijn golven van Licht.

Deze stromen uit jou over. En zij maken zijn golven van Licht, dat wil zeggen zijn Waarheden, niet alleen aan jou, maar ook aan anderen, bekend.

(7) Alles wat Ik je meegedeeld heb over mijn Wil, werd ook aan de Koningin van de Hemel verteld.

Want zij deed niets anders dan mijn Wil doen opwaaien om
- er zijn Kennis uit te putten, Hem te kennen, Hem te bezitten en
- Hem meer lief te hebben dan haar eigen leven.

Maar ze stroomden niet buiten haarzelf. Ze bleven in haar.
Want zij had niet de opdracht om mijn Goddelijke Wil bekend te maken. Dat was haar zending niet.

Daarom bewaarde zij de kleinste en de grootste Waarheden als kostbare relikwieën, als heilige schatten, in haar Hart.

Ze wachtte op jou, die een heel speciale zending zou hebben, om ook jou haar wind te geven.

Dan kon je de golven van Licht van de Goddelijke Wil hoger laten oprijzen en om je heen laten over te stromen.

Zo kon de Koningin van de Hemel haar deel hebben in het bekendmaken van mijn Wil".

22-8- 1 juli 1927 - Om iets groots te bereiken, zijn grote offers nodig.

(1) Mijn lieve Jezus verbergt zich steeds meer.
Zelfs wanneer ik schrijf, voel ik zijn Licht niet meer,
- zoals ik gewoon was, bijna tot op de dag van vandaag,
- zijn Licht dat me de woorden influisterde die Hij wilde dat ik zou schrijven.

Voor elk woord dat Hij me zei tijdens het korte bezoek dat Hij aan mijn ziel bracht, fluisterde Hij zoveel woorden in mij terwijl ik schreef zodanig dat ik zijn zeer zachte Stem op mijn lippen hoorde weerklinken, dat ik ze niet allemaal kon opschrijven.

En nu is alles een strijd, alles vraagt om inspanning, alles is armoede: armoede aan licht, aan woorden, aan noodzakelijke termen.

Mijn arme ogen worden zwaar van slaap. Ik moet ongelooflijke inspanningen leveren om een paar regels te schrijven. En die inspanningen putten me uit. Ze verzwakken me zo erg dat ik niet meer verder kan.

Oh! Wat mis ik Hem:

- die voor mij was: Woord van Licht, Inspirator, Meester,
- die mij zo goed wakker hield dat mijn ogen niet konden sluiten vooraleer mijn geliefde Jezus mij bij Zich zou komen halen!

Daarom, na dit alles, na met veel moeite te hebben geschreven, dacht ik dat het misschien niet langer Gods Wil was om op papier te zetten wat mijn gelukzalige Jezus mij vertelde. En als God het niet wil, wil ik het ook niet.

Maar terwijl ik dat tegen mezelf zei, kwam mijn Jezus uit mij tevoorschijn alsof hij me wilde steunen. Want ik had het gevoel dat ik stierf, na de inspanning die ik had geleverd om een paar regels te schrijven.

(2) Hij zei mij: "Mijn dochter,

- hoe groter het werk is,
- hoe meer goed het zal doen aan de menselijke familie
- hoe meer heroïsche inspanningen het vereist.

Hoeveel offers, hoeveel lijden, hoeveel pijn – en zelfs de dood – heb Ik niet doorstaan om het Werk van de Verlossing van de mensen tot stand te brengen?

Omdat het Werk groot was, moest alles groot zijn:

- het leed, het ongekende lijden,
- de vernederingen, de meest schandelijke,
- een onoverwinnelijke liefde,
- een heroïsche kracht en
- een ongeëvenaard geduld.

Alles moest groots zijn.

Want **wanneer een Werk groot is**, worden de mensen van alle kanten omringd, zodat ze het goede kunnen ontvangen dat een groot Werk in zich draagt, behalve het wezen dat koppig en verraderlijk is en met geweld wil ontsnappen.

Wanneer een werk daarentegen **klein is**, worden er geen grote offers gevraagd.

Bijgevolg zullen bij een klein werk, niet alle mensen het goede ervan ontvangen.

Aangezien het grote ontbreekt, zullen sommigen de weg niet vinden.

Voor sommigen zal de grond onder hun voeten wegvallen,

- voor anderen het licht, en

- weer anderen zullen de opwindende kracht van een liefde van opoffering en lijden missen.

Kortom, slechts weinigen zullen het goede van een klein werk kunnen ontvangen. Want het ontbreekt aan Leven en Substantie, waardoor het zich kan geven aan wie het wil ontvangen.

(3) “Mijn dochter, **het Werk van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil is het grootste van alle Werken.**

Het gaat hand in hand met het Werk van Verlossing.

Maar vanwege de goddelijke Glorie, het Goede en de Heiligheid die het de mensen zal brengen, *overtreft het zelfs de Verlossing.*

Daarom zijn grote offers, pijn en ontelbare lijden, onophoudelijke gebeden nodig. Daarom moest Ik een wezen kiezen dat vrijwillig het lange offer van vele jaren, van veel verschillende soorten lijden, aanvaardde.

Ik zal de kinderen van mijn Koninkrijk laten weten hoeveel dit Koninkrijk van mijn Wil ons, jou en Mij, kost, opdat het zo zal zijn dat iedereen er kan binnengaan.

Ik zal hen open wegen bieden, aan alle kanten en van allerlei aard, om hen te winnen en om hen erheen te brengen:

- wegen van licht, wegen van lijden,

- wegen van alle bekendmakingen en waarheden die Ik hun gegeven heb.

Ik zal laten zien hoeveel moeite je doet bij het schrijven, zodat er niets ontbreekt en zij een stevig pad en veilige wegen kunnen vinden om hen met een onoverwinnelijke kracht aan te trekken, en bezit te nemen van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat.

(4) Wanneer de menselijke generaties alle Kennis hebben

- over de Goddelijke Wil,

- over de grote Weldaden van mijn Koninkrijk;

En *wanneer zij de offers zullen kennen* die door haar die erom gevraagd heeft, gebracht zijn,

zullen deze Kennis en jouw offers, samen:

- krachtige magneten, onweerstaanbare prikkels
- onophoudelijke oproepen, een doordringend licht,
- oorverdovende stemmen zijn.

Zij zullen deze generaties doof maken voor al het andere, en hen enkel nog het oor laten

- om de zachte Onderrichtingen van het goddelijke Fiat te horen en
- om een Koninkrijk te aanvaarden dat voor hen gevraagd is ten koste van zoveel offers.

Om een groot Werk tot stand te brengen is er dus veel te doen en te lijden. En alles is noodzakelijk.

Wat voor jou een zinloos lijden lijkt, kan voor anderen een stem zijn die medelijden opwekt. En, geraakt door deze stem, kunnen zij erkennen dat het te ondankbaar zou zijn om zo'n groot Goed, dat Ons, omwille van hen, zoveel heeft gekost heeft, niet te aanvaarden.

Daarom moet je Mij mijn gang laten gaan en Mij de vrijheid geven om te doen wat Ik wil.

22-9- 4 juli 1927 - Het offer van de Communie. Onze wil is het middel waardoor Jezus zich vermenigvuldigt. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, bevat de Bron van alle Sacramenten.

(1) Ik bracht mijn dankbetuiging, omdat ik de heilige Communie ontvangen had.

Ik dacht bij mezelf dat ik haar wilde aanbieden

- aan alle bewoners van de Hemel,
- aan elke ziel in het vagevuur,
- aan allen die leven en zullen leven.

En niet alleen aan hen.

Maar ik wilde mijn sacramentele Jezus geven

- aan de sterrenhemel, aan de bloemenvelden,
- kortom aan alles wat geschapen is,

om Hem de glorie en de triomf van zijn Werken terug te geven.

Maar terwijl ik dat zei, dacht ik: "Weer onzin.

Hoe kan ik zoveel Jezus-Personen vormen? Dat is onmogelijk."

Mijn lieve Jezus toonde zich in mij. En **Hij zei mij**:

(2) "Mijn dochter, ***In de sacramentele Hostie zijn er kleine deeltjes van brood.*** Jouw Jezus verbergt zich daarin, levend en echt.

En er zijn evenveel Jezus- Personen als er Hosties zijn.

Op dezelfde manier zijn er in de ziel de 'deeltjes' van de menselijke wil, die niet kunnen geconsumeerd worden, zoals de deeltjes van mijn sacramenteel Leven. Zij zijn daarom gelukkiger en steviger.

Het Eucharistische Leven vermenigvuldigt zich in de Hosties.

Mijn Goddelijke Wil vermenigvuldigt ook mijn Leven in elke daad van de menselijke wil die, meer dan een stukje materie, zich leent voor de vermenigvuldiging van mijn Leven.

Terwijl jij jouw wil liet samensmelten met de Mijne en je Mij aan iedereen wilde geven, vormde mijn Wil mijn Leven in jouw leven. Hij liet uit zijn Licht mijn Leven tevoorschijn komen om Mij aan iedereen te geven.

En Ik, oh! Hoe gelukkig voelde Ik Mij dat de kleine dochter van mijn Wil, in de deeltjes van haar wil zoveel van mijn Levens vormde,

- om Mij niet alleen aan de bezielde schepselen te geven,
- maar ook aan alle door Mij geschapen dingen.

Naarmate mijn Leven zich vermenigvuldigde, voelde Ik Mij Koning van alles:

- Koning van de zon en de zee,

- Koning van de bloemen, de sterren en de hemel
- kortom, Koning van alle dingen.

Mijn dochter, de ziel die in mijn Wil leeft

- bezit in zichzelf de Bron van de Sacramenten en
- kan Mij vermenigvuldigen zoveel zij wil en op alle wijzen die zij wil.

(3) Daarna had ik twijfels over de laatste zin die ik geschreven had.

Mijn Jezus voegde eraan toe:

(4)” Mijn dochter, **de Sacramenten** zijn voortgekomen uit mijn Wil, als vele kleine fonteinen. Ik heb hen laten voortkomen uit mijn Wil. En Ik bewaarde in Hem de Bron waaruit deze fonteinen, de weldaden en de vruchten die elk van hen bevat, voortdurend ontvangen.

De Sacramenten werken echter volgens de ingesteldheid van diegenen die hen ontvangen.

De Fonteinen van de Sacramenten kunnen de grote Weldaden die zij bevatten niet meedelen omdat de mensen niet bereid zijn om hen te ontvangen.

Zij storten vaak *hun water* uit, maar de mensen *worden niet gewassen*.

Bij andere gelegenheden *wijden zij hen*, en drukken zij een goddelijk en onuitwisbaar karakter op hen, maar ondanks dat, lijken de mensen *niet geheiligd te zijn*.

Een andere Fontein brengt voortdurend *het Leven van uw Jezus voort*. Zij ontvangen dit Leven, maar noch de uitwerkingen ervan, noch het Leven van uw Jezus zijn in hen te zien.

Zo heeft elk van de Sacramenten zijn lijden, omdat de Vruchten en de Weldaden die zij bevatten, niet in alle mensen te zien zijn.

De Goddelijke Wil bezit de Bron van de Sacramenten.

Wekt het geen verbazing dat zij die in mijn Wil leeft, en die Hem in zich laat heersen als in zijn eigen Koninkrijk,

- de Bron van alle Sacramenten bezit en

- in zichzelf de natuur van de Sacramenten voelt,
met alle effecten en Weldaden die zij bevatten?

En door hen van de Kerk te ontvangen,

zal zij voelen dat het voedsel is dat zij bezit, maar dat zij neemt:

- om volledige glorie te geven aan deze Sacramenten,
waarvan zij de Bron bezit, en
- om de Goddelijke Wil Zelf te verheerlijken die hen ingesteld heeft.

Want alleen in Hem zal de volmaakte glorie zijn voor al onze Werken.
Daarom kijk Ik zo verlangend uit naar het Koninkrijk van het
Allerhoogste Fiat. Want alleen Hij zal in alle dingen evenwicht
brengen.

Hij zal de mensen alle Goede Dingen geven die Hij wil geven.
En Hij zal de glorie ontvangen die zij Hem verschuldigd zijn.

**22-10- 10 juli 1927 – Het missen van Jezus. Wie in de Goddelijke
Wil leeft, is de triomf van God en van de ziel.**

(1) Ik maakte mijn ronde in de Goddelijke Wil.

Mijn arme geest maakte een rondgang langs alle geschapen dingen.
Ik drukte mijn "*ik bemin U*"

- zelfs op de hoogste toppen en in de diepste dalen,
- in de donkerste afgronden van de aarde en in de diepste oceanen
- kortom, overal.

Mijn arme geest werd daarbij gekweld door het gemis van mijn lieve
Jezus. Mijn arm hart was gekweld. Want hoezeer ik Hem ook met
mijn liefde riep, ik kon Hem niet meer vinden. O Heer! Wat een lijden!

Ik zei tegen mezelf: "Hoe is het mogelijk

- dat Jezus niet meer naar mij luistert?
- dat terwijl ik de hemel en de aarde vul met mijn '*ik bemin U*', geen
van mijn '*ik bemin U*' Hem bereikt om Hem mijn pijn, mijn leed, mijn
kwelling te laten voelen?

Indien Hij mijn pijn, mijn kwelling, mijn leed zou voelen, zou Hij zeker
besluiten om zich te laten vinden door degene die zo naar hem
verlangt, om die pijn niet meer te voelen?"

Ah! Jezus! Wat kost het me veel om
- U gekend te hebben en U niet meer te bezitten,
- U te beminnen en niet meer terug bemind te worden.
Het is een onbeschrijfelijk lijden.
Er zijn geen woorden om het uit te drukken.

Op dat moment toonde mijn lieve Jezus zich in mij.
Hij barstte in tranen uit.
Zijn snikken waren zo hevig en klonken zo doordringend in het oor
van mijn lichaam dat ik met Hem begon mee te wenen.

Toen **zei Hij mij:**

(2) "Mijn dochter, hoe kun je denken dat Ik ver van jou verwijderd ben? Hoe kun je denken dat je niet bemind wordt door uw Jezus? Elk van jouw 'ik bemin U' was een extra wonde in mijn Hart.

Zij deed Mij zeggen:

"Mijn dochter, overal waar **je je 'ik bemin U' liet weerklinken:**

- vanuit de bergen, de valleien, vanuit de zee,
- de bloeiende weiden, vanuit de zon, overal,

herhaalde Ik, verborgen in jou: '*Ik bemin je, mijn dochter.*'"

Maar Ik voelde me diep gekwetst toen je dacht dat Ik jouw liefde niet beantwoordde. Dat is onmogelijk, mijn dochter.
Het is niet de aard van je Jezus om geen wederliefde te schenken.
Dat kan Ik ook niet.

En als Ik in jou verborgen ben zonder Mezelf te tonen.

Dan is dat mijn Gerechtigheid die Mij verbergt en die de volkeren wil straffen met zware plagen.

O, hoe talrijk zullen deze plagen zijn, die over de aarde zullen neerstorten en van allerlei aard.

Want de mensen irriteren mijn Gerechtigheid zeer!

Ik verberg Me voor jou zodat Zij haar gang kan gaan.

(3) Nadat Hij dit had gezegd, zweeg Hij en verdween.

Ik voelde me zo slecht dat ik niet kon stoppen met wenen.

Later kwam Hij terug en **Hij zei mij:**

(4) “Mijn dochter,

de triomf van God is de menselijke wil die in de Goddelijke Wil werkt.

Dat is zijn Overwinning: *ervoor zorgen dat wat uit Hem voortkwam, naar Hem terugkeert, in zijn Wil.*

Wanneer de ziel in Hem werkt:

- spreidt zij zich uit binnen de goddelijke Grenzen en
- vinden haar handelingen plaats in alles wat eeuwig is.

Het is waar dat mijn Wil overal is.

Er is geen enkele plaats die aan Hem kan ontsnappen.

Maar waar oefent Hij zijn Macht, zijn Goddelijke Werking uit?

In de ziel die in Hem leeft. De ziel die in mijn Wil leeft geeft Hem de gelegenheid om nieuwe Werken te volbrengen.

Zij stelt Hem in staat om de Schoonheid en Heiligheid die Hij in zich heeft naar buiten te brengen.

Er gebeurt dan wat er in de Schepping gebeurd is.

Ons Wezen bestond ‘ab aeterno’ (‘van alle eeuwigheid’).

Vóór de Schepping was er buiten Onszelf niets te zien.

Al onze Werkingen, onze Wonderen en onze Zaligheden vonden plaats in Onszelf.

Maar toen ons Goddelijk Wezen buiten Onszelf wilde werken,

kreeg onze Wil de kans om te werken en Hij bracht het hele universum voort.

Hij deed dit met zoveel pracht orde en harmonie, dat het:

- de bewondering van alle generaties opwekt en
- en de triomf en overwinning van ons Allerhoogste Wezen vormt.

Hetzelfde geldt voor de ziel die in onze Wil leeft.

Door haar werking geeft de ziel mijn Wil de gelegenheid om meer Werken te vormen die Hem waardig zijn.

De ziel is bijgevolg onze voortdurende Triomf en de voortzetting van onze Werken. Zij handhaaft de Goddelijke Houding.

Zo vormt zij onze triomf en onze overwinning.

En tegelijkertijd triomfeert de ziel en veroverd zij de Goddelijke Wil.

Bijgevolg zien beiden zich als overwinnaars:

God en de kleinheid van het schepsel.

Vind je het weinig dat de kleinheid van het schepsel de overwinning zingt, een Goddelijke Wil tot handelen aanzet en Hem overwint?

(5) Daarna bleef mijn arme geest rondgaan in de Schepping, om aan de Allerhoogste Majesteit alle Daden voor te leggen

- die de Goddelijke Wil in elk geschapen ding verricht,
- die Hij heeft verricht heeft in de Soevereine Koningin en in de Allerheiligste Mensheid van Onze Heer.

Dus bracht ik alles samen en legde het voor als zovele delen van de Goddelijke Wil, allemaal een driemaal Heilige God waardig.

Het lijkt mij dat alleen het Werk van de Goddelijke Wil het mooiste en meest waardige eerbetoon aan een God is.

Op dat moment bewoog mijn lieve Jezus zich in mij en **Hij zei mij**:

(6) "Mijn dochter,

hoezeer zijn alle daden die in mijn Goddelijke Wil volbracht worden

- bewonderenswaardig, harmonieus, goed op elkaar afgestemd, en
- van een zeldzame schoonheid!

Zij zijn *ons goddelijk Leger* dat

- rondom ons Allerhoogste Wezen, opgesteld is en
- onze Glorie, onze Verdediging, ons eindeloos Geluk, vormt

Wat uit het goddelijke Fiat voortkomt, draagt een goddelijke stempel. Omdat deze Daden uit Hem voortkomen, als meer dan onze wettige kinderen, verliezen ze nooit het Leven.

***Als jij aan jouw wil nooit leven geeft,
kan jij ook een Daad van de Goddelijke Wil genoemd worden.***

Als Daad van de Goddelijke Wil, zal je het recht verwerven op al zijn Daden. Je zal plaatsnemen in ons Leger. Je zal onze wettige dochter zijn en als een zuster van alle Daden van onze Wil.

Zo zal je de macht hebben om hen allemaal te verenigen, om Ons de Glorie en het Geluk te brengen van alle Daden van het Eeuwig Fiat.

Een Daad van Hem kan zijn:

- een zon, een hemel,
- een zee van eeuwige Liefde,
- een gelukzaligheid en een eindeloos geluk.

Wat kan een Daad van mijn Wil niet zijn!

Mijn Wil is eeuwig en maakt zijn Daden eeuwig.

Hij is een immens Licht en al zijn Daden hebben de volheid van Licht.

Er is niets in Hem dat zijn Daden niet doordringt.

Maar oh, hoe anders is hij die geen daad van de Goddelijke Wil is!!

Hij kan geen plaats innemen in het goddelijke leger.

Hij zal niet in staat zijn Vreugde en Geluk te schenken,

Zijn licht zal zo zwak zijn dat hij nauwelijks naar zichzelf kan kijken.

Hoe goed zijn daden ook mogen zijn, omdat ze voortkomen uit de menselijke wil, zullen zij zijn als:

- rook die door de wind wordt verspreid, of
- bloemen die verwelken en sterven.

Wat een verschil, mijn dochter, tussen de ene en de andere.

22-11- 16 juli 1927 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit een volmaakt evenwicht. Het gebed dat verricht wordt in de Goddelijke Wil, bezit een goddelijke Kracht en een universele Macht.

(1) Ik bleef leven, volledig overgegeven aan het goddelijke Fiat, en volgde zijn ontelbare Daden.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mijn binnenste en Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, wie in mijn Wil leeft, heeft de ruimte en het vermogen om alle Handelingen van God in zich te bevatten, en zo de bewaarder van de Goddelijke Wil te worden.

Daarom vindt God in die ziel zijn hele Zelf, met al zijn Daden.

Dus is alles in haar heilig. Alles is licht en schoonheid.

Zij bezit het volmaakte evenwicht, de goddelijke Orde.

En Ik vind in haar de glorie van mijn Heiligheid, van mijn Licht, van mijn zeldzame Schoonheid.

Ik kijk naar haar en Ik zie mijn eigen spiegelbeeld,
het beeld dat Ik zelf gecreëerd heb, zoals Ik het gewild heb.

En in mijn overmatige Liefde herhaal Ik voortdurend:

"Wat ben je mooi! Mijn Wil heeft alles in jou ingesloten

De schepping is een bleke afspiegeling van jou.

Je bent stralender dan de zon,

je bent mooier dan de hemel,

je bent mooier dan bloeiende weiden.

Je bent helemaal mooi omdat de Kracht van mijn Goddelijke Wil

je bekleedt en je voedt. Hij is jouw leven.

(3) Na een tijdje voegde Hij eraan toe:

(4) "Mijn dochter, wanneer de ziel *bidt in mijn Wil*,

zijn alle dingen en alle geschapen wezens aandachtig.

Zij stoppen alle activiteiten en zij zwijgen.

Zij bewonderen opmerkzaam de daad, die in de Goddelijke Wil

volbracht wordt. De kracht van dit gebed roept en beveelt allen,

zodanig dat allen hetzelfde doen.

Als je alle andere gebeden zou verenigen en hen vergelijken met één
enkel gebed dat in mijn Wil gedaan wordt,

dan overtreft dit éne Gebed hen allemaal.

Het bezit immers een Goddelijke Wil, een immense kracht

en een onschatbare waarde.

Ik voel mezelf bekleed met dit Gebed.

Ik zie dat het mijn Wil is die bidt en Ik voel Ik de kracht ervan die Mij
met dit gebed zelf identificeert.

Wanneer dus door het Gebed, dat in mijn Wil verricht wordt, het
universele en Goddelijke Gebed:

- de gevraagde genaden niet verkregen worden,

- de goddelijke Gerechtigheid niet gekalmeerd wordt, en

- de plagen blijven neerslaan op de aarde,

dan betekent dit:

- dat dit de Wil van God is, en

- dat in plaats van deze genaden te laten neerdalen, zijn Wil de
effecten van dit Gebed in de zielen laat neerdalen.

Als wij met dit Gebed niet veel bereiken,
zullen we nog veel minder bereiken met andere gebeden
- die niet in mijn Wil worden uitgesproken en
- die geen goddelijke Kracht of universele Macht bevatten.

Daarna kwam mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn. Hij omhulde mij volledig en vulde mij met zichzelf. Ik had het gevoel dat ik helemaal door Jezus omringd was en volledig in Hem was.

Toen trok Hij zich terug en Hij wierp zich in mijn armen.
Hij legde Zijn hoofd op mijn borst om uit te rusten.

Terwijl Hij dat deed, schaarden alle geschapen dingen: de zon, de hemel, de sterren, de wind, de zee, de aarde, kortom alles, zich rond Jezus. Zij strekten zich uit als een bed onder de ledematen van Jezus, om Hem rust te geven.

Mijn lieve **Jezus zei mij:**

“Mijn dochter, ***als je eens wist hoeveel werk Ik verricht in je ziel!***
Ik waak over elk van jouw hartslagen, over al je gevoelens, je woorden, je gedachten, kortom, over alles,
om mijn Goddelijke Wil te laten stromen in je gehele wezen
zodat Hij er kan heersen en er zijn Koninkrijk kan vormen...

En na het werk dat Ik doe, rust Ik zeer dikwijls uit, om in jou te genieten van de vrucht van de rust, die alleen mijn Wil mij kan geven.
Hoe mooi is de rust die Hij Mij geeft!

Al onze Werken, de dingen die Wij geschapen hebben, wedijveren met elkaar om Mij rust te geven. Ik voel in jou het Geluk van mijn eeuwige Rust, de Vreugde en het Geluk van onze Werken.

Zo is mijn Werk in het Koninkrijk van mijn Wil veilig.
Mijn Rust wordt niet verstoord door het rumoer van de menselijke wil.
Zie, het Leven in mijn Goddelijke Wil is de ware overdracht van het Goddelijke Leven aan de mens.

22-12- 21 juli 1927 - Het verschil tussen de Liefde van de Hemel en die van de aarde. Bedruktheid verzwaart de ziel, terwijl de Goddelijke Wil haar leegmaakt.

(1) Ik blijf leven in de Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus berooft mij vaak zijn liefdevolle aanwezigheid.

Dan vraag ik de hulp van de soevereine Moeder, de Engelen en de Heiligen om mij te komen helpen en om mij hun liefde en aanbidding te schenken.

Dan kan ik vanaf de aarde doen wat zij in de Hemel doen.

En dan wordt mijn Jezus aangetrokken door de Liefde van de Hemel zelf en kan Hij naar zijn kleine balling komen, die zozeer naar Hem verlangt.

Hij lijkt onverschillig voor mijn zware marteling en het is alsof Hij mijn zuchten en mijn verlangens negeert. In plaats van medelijden met mij te hebben, ontwijkt Hij mij. Misschien is Hij tevreden met van op afstand te kijken naar mijn vreselijke toestand.

Ach, wanneer Hij in mij de Liefde van de Hemel voelt, die Hij zo liefheeft, zal Hij misschien komen en mij niet meer zo lang alleen en verlaten achterlaten.

Terwijl ik deze onzin tegen mezelf zei, kwam mijn lieve Jezus, mijn dierbaar Leven, uit mij tevoorschijn.

Hij omhelsde me en **Hij zei**:

(2) “Mijn dochter, het is waar dat Ik de liefde van de Hemel bemin. Maar Ik bemin de liefde van de aarde nog meer.

De liefde van de aarde is altijd nieuw voor Mij.

Het zijn nieuwe veroveringen voor Mij, een nieuwe glorie.

De liefde van de Hemel daarentegen, bezit Ik altijd.

Niemand kan haar Mij ontnemen. Zij is helemaal van Mij.

Maar Ik ben bezig de liefde van de aarde te verwerven.

Ik verlies vaak een nieuwe verworvenheid omdat de zielen mij niet altijd de liefde en de glorie geven die zij Mij zouden moeten geven.

Je moet weten dat ***wanneer zielen in mijn Genade sterven,***

zij bevestigd blijven:

- in de natuur van de Liefde,
- in de natuur van de Glorie en
- in het Leven van de Goddelijke Wil.

In de Hemel is alles 'natuurlijk' in de Gelukzaligen.

Zij geven mij dus niets meer.

Het is eerder Ik, die hen zonder ophouden, deze voortdurende Daden van Vreugde, van Geluk en van Gelukzaligheid geef, die altijd nieuw en eeuwig zijn.

Daarom *heb Ik mijn ogen op de aarde gericht,*
alsof Ik de hele hemel opzijschuif.

Want de hemel behoort Mij toe.

En Ik richt al mijn aandacht op de ziel

- die in ballingschap leeft en
- die, hoewel zij niet de natuur van de Hemel bezit,
Mij nieuwe aanwinsten van Liefde, Glorie en Aanbidding wil geven.

Als je eens wist:

- hoe jouw liefde in mijn Wil zweeft,
- hoe zij zich verheft tussen Hemel en aarde.

Jouw liefde omhult alle geschapen dingen en breekt door tot in de Hemel, tot waar mijn Goddelijke Wil zich uitstrekt.

Zij geeft Mij het nieuwe bezit van de liefde van een mens, die zich heeft laten bekleden door de Kracht van mijn Allerhoogste Fiat.

Terwijl zij Mij het bezit van die liefde geeft,
bereidt zij een nieuw bezit voor: het bezit van de Glorie.

Wanneer je terugkeert om je daden te herhalen, zijn deze altijd nieuw voor Mij. Want in werkelijkheid had je hen ervoor niet.

Daarom ben je altijd nieuw:

- nieuw in de Liefde, in de Aanbidding en
- nieuw in de Glorie die je Mij geeft.

Mijn Wil, die in jou weerklinkt, deelt je immers je deze nieuwe Daad mee, die Hij van nature bezit. Wat Ik in de Hemel doe door alle

zaligen die nieuwe daad te geven, die nooit onderbroken wordt door onuitsprekelijke vreugde en gelukzaligheid, ben jij voorbestemd om Mij te geven vanaf de aarde in het licht en de kracht van mijn Wil, dus wees aandachtig om de snelle vlucht ervan te volgen”.

Omdat mij Wil in jou weerklinkt, deelt Hij ***jou deze nieuwe Daad mee, die Hij van nature bezit.***

In de Hemel geef Ik deze nieuwe, nooit onderbroken Daad van onuitsprekelijke vreugde en tevredenheid aan alle Gelukzaligen mee.

Jij bent voorbestemd om Mij deze Daad vanaf de aarde te geven, in het Licht en de Kracht van mijn Wil.
Wees daarom aandachtig om de snelle vlucht ervan te volgen.

(3) Mijn geliefde Jezus bleef mij van Zichzelf beroven.
Ik voelde me erg bedrukt. Ik zei tegen mezelf dat alles op mij neerkwam, en nog veel meer dingen, die ik niet nodig vind om op papier te zetten.

Mijn lieve Jezus, legde zijn heilige Handen onder mijn schouders, alsof Hij mij in zijn armen wilde sluiten. *Hij zei mij*:
“Mijn dochter, wat ben je zwaar geworden!
Weet je niet dat bedruktheid de ziel verzwaart?
Als Ik je in mijn Armen wil nemen,
moet Ik moeite doen om je op te tillen!

Daarentegen neemt mijn Wil neemt het gewicht van de natuur weg.
Zijn Licht verdrijft de duisternis van het menselijke en maakt haar licht, licht en in staat tot elk offer.
Hij geeft haar de vleugels van de Liefde.

Hij geeft de ziel de eerste eigenschappen van het hemels Vaderland,
- dat geen bedruktheid, noch duisternis kent,
maar het Licht van een dag zonder zonsondergang en
- een Vreugde die geen einde kent.

Wat zou je zeggen als je *de zon tegen jou* zou horen *zeggen*:
"Het is allemaal voorbij. Ik ben niet langer de zon,

omdat mijn Schepper mij niet voortdurend licht toevoegt."

Ik denk dat je tegen de zon zou zeggen: "Ik zie je nog steeds als zon. Want je Schepper heeft niets weggenomen van het licht dat Hij je gegeven heeft. Als Hij je licht had blijven toevoegen, zou je dan sterker en stralender zijn geweest?"

Dat is ook wat Ik je antwoord:

"Je bent nog steeds de zon, omdat de Zon van mijn Wil en de Kennis die je daarvan hebt, meer in jou heersen dan het Licht."

Noch Ik, noch iemand anders kan je ook maar iets van de vele Kennis die je over mijn eeuwige Fiat hebt, ontnemen.

En omdat Ik er niet voortdurend iets aan toevoeg, alsof wat Ik je heb verteld niets voorstelt, zeg je: "Het is voorbij" - alsof deze zon in jou gedooft is!"

"Mijn dochter, **niets kan deze Zon van mijn Wil doven!**

En ook jij zult niet kunnen ontsnappen aan haar eeuwige stralen, die
- je ziel overspoelen en
- alles wat niet tot deze Zon behoort voor jou verduisteren.
Daarom, volg haar Licht en wacht geduldig tot er nieuwe lichten
bijkomen om de Zon van mijn Wil in jou nog stralender te maken."

22-13- 26 juli 1927 - De Goddelijke Wil heeft twee kenmerken: onophoudelijke daadkracht en onwankelbare standvastigheid. Menselijke handelingen dienen als kaf voor het koren.

(1) Ik klaagde over het verlies van mijn lieve Jezus. En terwijl ik mijn intense pijn uitte, zei ik bij mezelf: "Hoe hard is dit gemis. Ik voel me alsof ik onder een pers lig, druppel voor druppel uitgeperst.

O Jezus! Waar zijn uw beloften? Waar is uw liefde? Waar is de triomf van uw Goddelijke Wil in mijn arme ziel? Ik voel me door U verraden. Hoe bitter is mijn einde! Het is niet het begin waar we moeten kijken, maar het einde, dat alles zegt!"

Terwijl ik mijn hart uitstortte, bewoog mijn Geliefde zich in mij.

Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil heeft in jou zijn triomf gevonden.

Daarom zet Hij je onder druk, druppel voor druppel, onder zijn goddelijke pers, zodat er geen druppel van jouw wil in je achterblijft.

Arm kind, het is een Goddelijke en onwankelbare Wil die in jou werkt om er zijn Koninkrijk uit te breiden, zelfs in je kleinste daden.

Wees dus geduldig en verlies de moed niet.

Mijn Goddelijke Wil heeft twee kenmerken:

- een onwankelbare standvastigheid en
- een onophoudelijk handelen.

Wanneer een ziel zich aan Hem gegeven heeft, werkt Hij zonder ophouden. Voel je zijn voortdurende beweging niet in jou?

En wanneer Ik je een Waarheid over Hem openbaar,
- met een goddelijke beheersing die geheel aan Hem toebehoort,
zet Hij zijn onophoudelijke beweging in werking, en
herhaalt deze voortdurend in jou.

Door het te herhalen, zegeviert Hij,
want Hij doet in jou wat Hij in zichzelf van nature doet.
Is dat dan niet de triomf van mijn Wil?

(3) Later **voegde hij eraan toe:**

(4) “Mijn dochter, alle menselijke handelingen: werken, eten, slapen, lijden, ontmoetingen, soms verdriet en soms vreugde, zijn slechts stro.

Maar de graankorrel kan zich niet vormen zonder het kaf.
Integendeel, het kaf beschermt het tegen vorst, de brandende zonnestrallen, vocht en alle weersomstandigheden.

Het bedekt de graankorrel als een kledingstuk en groeit mee met de korrel. En het maakt er zich slechts los van, nadat het de korrel

gevormd heeft en tot leven gebracht heeft.

En nadat het kaf de graankorrel gediend heeft en tot leven gewekt heeft, laat deze arme kaf-schil de korrel los wanneer het graan gedorst wordt,

Zo is het ook met menselijke handelingen: van de kleinste tot de grootste, zijn ze allemaal gelijk aan het kaf.

Als we het graan van mijn Wil erin laten stromen, dienen deze handelingen op bewonderenswaardige wijze om het graan van mijn Goddelijke Wil te verbergen en te beschermen. Hoe overvloediger het kaf is, hoe meer graan je kan verwachten van te bezitten.

Het is fascinerend, mijn dochter, om te zien hoe een menselijke handeling de zeer zuivere graankorrel en het schitterende goud van mijn Goddelijke Wil in zich bevat.

Net als het kaf lijken zij belangrijker te zijn dan het graan en kunnen ze trots zeggen:

Het is waar dat wij kaf zijn. Maar we verbergen in ons een Goddelijke Wil, die meer is dan graan. Wij blijven in zijn dienst. We geven Hem het veld zodat Hij in ons handelen gevormd kan worden.

Anderzijds, als mijn Wil niet in hen stroomt, blijven de menselijke handelingen als kaf, goed om verbrand te worden.

Zij hebben immers geen zuiver graan in zich gevormd dat het hemelse vaderland dient.

Het kaf wordt door het dorsen van het graan gescheiden.

Op dezelfde manier worden menselijke handelingen gescheiden van het zuivere graan van mijn Goddelijke Wil door middel van de dood, die, het menselijke doodt en zo het kleed vernietigt dat de gouden tarwe van mijn Wil bedekte

En door deze te onthullen, laat zij zien of de ziel koren of kaf was

Daarom zijn het niet de menselijke handelingen die hun waarde bepalen, maar de wil die hen bezielde.

Hoeveel handelingen, die mooi en heilig lijken, zullen zijn:

- gevuld met modder als ze werden gedreven door *eigenbelang*;

- gevuld met wind, als het om *persoonlijke achting en glorie* ging;
- vol rottigheid, als ze bedoeld waren om *schepselen te behagen*;
- gevuld met rook, als de *gehechtheid aan het menselijke* was.

Hoeveel dingen verbergt het kaf van menselijke daden niet?

Maar op de laatste dag van het leven, wanneer het kaf gedorst wordt, zal het alles bekendmaken wat erin verborgen was.

(5) Daarna bleef ik mij overgeven aan het goddelijk Fiat. Mijn altijd lieve Jezus bewoog zich in mij. En **Hij zei mij**:

(6) “Mijn dochter, de menselijke wil heeft de mens gelijk gemaakt aan een vervallen fabriek die instort.

De mens had de kracht niet om zichzelf te kunnen herstellen.

Daarvoor was de Goddelijke Schepper nodig.

Hij had hem met zoveel Liefde geschapen en hij kende de Geheimen van zijn Kunst.

Hij kan hem herstellen en de vitale vloeistof van zijn herstellende Kracht in de scheuren laten vloeien om hem weer stevig te maken, zoals Hij hem heeft gebouwd.

Maar de mens moet dichter bij zijn Goddelijke Hersteller komen om te kunnen genieten van zijn Kunst.

Hij moet zich door Hem laten leiden en niet langer de menselijke wil laat werken. Dit is immers de belangrijkste oorzaak van de instorting van de fabriek.

Anders zal de mens, ondanks de komst van de hemelse Schepper, altijd een gebarsten en instortende fabriek blijven.

22-14- 30 juli 1927 - Het leven is een onophoudelijke beweging. Deze beweging brengt de Bron voort. De waarde van innerlijke handelingen.

(1) Ik volgde de Goddelijke Wil, maar altijd met het grote leed, dat ik beroofd was van mijn grootste Goed, Jezus.

Ik zei tegen mezelf: "Wat heeft het voor zin om de Daden van het

Allerhoogste Fiat te volgen als ik zonder Hem ben, die de hele Schepping gemaakt heeft met een speciaal accent van zijn Wil? Zijn Wil volgen en Hem niet zien, zijn werken aanschouwen die over Hem spreken en niet in zijn armen gesloten worden, is een onbeschrijfelijke pijn. Het is een wonde die voortdurend bloedt." Ik dacht dit toen mijn geliefde Jezus zich in mij toonde.

Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, het leven is een voortdurende beweging. Alles wat van God komt, moet beweging hebben. Er is niets dat door Ons geschapen is, dat niet in beweging is.

De hemelen en de aarde, de zon en de zee, alles beweegt zich met een orde en een snelheid die nooit ophouden. Als ze zouden stoppen, zou het leven ophouden en zou ook het goede dat ze doen verdwijnen. Ze zouden hoogstens als een soort schilderijen overblijven, die niemand nog enig goed kunnen doen.

Een goed, een daad kan alleen een echt goed genoemd worden als het deze onophoudelijke beweging bezit.

Daarom is ons goddelijke Wezen volmaakt in al onze Daden: Het bezit deze voortdurende beweging. Hij houdt nooit op met het doen en verschaffen van het Goede. Als Hij zou ophouden, wat onmogelijk is, zou het Leven van het Goede stoppen.

Onze Wil, het volmaakt Leven en Echo van ons goddelijk Wezen, is zonder ophouden in beweging.

Het is een volmaakt Goed dat zich aan iedereen kan geven. Wanneer een Goed niet ophoudt, kan iedereen het nemen. Door zijn voortdurende beweging bezit het de onuitputtelijke Bron.

Daarom moet degene die in mijn Goddelijke Wil leeft:

- de Echo van mijn Wil bezitten en,
- met een onophoudelijke beweging zijn Daden volgen.

Het Goede dat tot u komt,

- plaatst je in *de orde van de goddelijke Beweging*,
- beweegt je met *een betoverende snelheid*, en
- draait met alle geschapen dingen mee.

Je daden zijn onuitputtelijk. Iedereen kan er het goede uit halen, want ze komen voort uit de Bron van het Eeuwig Fiat.

Denk je dat het weinig is om een Goed te doen dat altijd voortduurt?

Om deze reden,

kunnen Wij in de mensen geen echt en volmaakt Goed zien.

Want hun deugden worden onderbroken.

Door het verlies van de onophoudelijke beweging van een deugd, stopt het leven van hun goed al. Ze verliezen hun smaak, hun pas, hun kracht, omdat ze niet de onophoudelijke beweging bezitten. Zo wordt het leven van de deugd niet gevormd in hen, noch die daad die altijd voortduurt, maar eerder iets oppervlakkigs en voorbijgaands.

Hoe kunnen zij dan het Goede van deze Deugden aan iedereen geven als zij zelf niet beschikken over hun Leven en hun Bron, die, terwijl ze aan anderen geven, nooit uitgeput geraken en niets verliezen?

Verliest de zon iets door haar licht aan iedereen te geven?

Zeker niet. Want zij bezit de bron van het licht.

En haar beweging om licht te geven is onophoudelijk.

Daarom, mijn dochter, *moeten je daden, je gebeden, je verzoeken voor mijn Koninkrijk, een onophoudelijke beweging hebben* in mijn Goddelijke Wil, om voor iedereen te kunnen bekomen dat het goddelijke Fiat door iedereen gekend en bemind wordt.

(3) Daarna volgde ik de zeer heilige en aanbiddelijke Goddelijke Wil in mijn innerlijk. Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

(4) "Mijn dochter, *de innerlijke handelingen* van een ziel die de Wil van God doet, zijn vrij van alle kwaad en van de schaduw van een gebrek. Alleen God is getuige van een innerlijke daad.

Niemand verwijst ernaar. Niemand kijkt ernaar en niemand spreekt erover. Intussen is God getuige van het werk in het innerlijk van de ziel, waar niemand kan binnendringen.

God wijst het aan, kijkt ernaar en spreekt tot de hele Hemel, en vaak ook tot de aarde, over de grote wonderen van het innerlijke werk van deze ziel.

***Door God aangewezen worden, door God bekeken worden,
God over een ziel horen spreken,
is de grootste daad en de grootste eer die zij kan ontvangen.***

Dit maakt deel uit van de grote Werken die God door haar zal volbrengen. *De innerlijke daden zijn* wonden, steken, pijlen in de Goddelijke Boezem. Zij zijn de hemelse boodschappers die door een ziel gezonden worden en naar zijn Schepper vliegen.

Zij brengen het teken van glorie en liefde.
En zij trachten enkel om Hem te behagen, die haar geschapen heeft.
Wie ziet, wie luistert, wie waardeert eigenlijk alle dingen die je in je innerlijk doet? Niemand. Alleen Ik ben er getuige van.
Alleen Ik luister ernaar en waardeer hen.

Daarom kiezen Wij voor onze grootste Werken:

- zielen die uiterlijk niets groots en wonderbaarlijks laten zien,
- innerlijke zielen die niet bezoedeld zijn door menselijke opvattingen of rumoer, roem en eigenliefde die uiterlijke werken met zich meebrengen.

Voor de Verlossing hebben Wij een eenvoudige Maagd gekozen,
zonder uiterlijke pracht en praal. Maar haar innerlijk sprak en had veel te zeggen in een persoonlijk gesprek met haar Schepper, dat zij Hem overwon en de Verlossing verkreeg.

Wij hebben hetzelfde gedaan *voor het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat.* We hebben een andere, zeer innerlijke ziel gekozen,

- die God veel zou zeggen en
- Hem zou smeken om het langverwachte Koninkrijk te schenken.

Uiterlijke daden, hoe goed en heilig ook, kunnen Mij niet zo veel behagen als innerlijke daden.

Want uiterlijke daden zijn bijna altijd doordrongen van een sfeer van zelfverheerlijking, zelfliefde en soms ook van verwijten.

En na offers te hebben gebracht, voelt het arme hart in zichzelf de effecten van lof of verwijten.

Wat menselijk is, dringt door in het actieveld

en hult de handelingen van de mens in zijn duistere sfeer.

Daardoor komen zij niet zo zuiver bij Mij over als ze zouden moeten.

Een innerlijke handeling daarentegen wordt door niemand geprezen of bekritiseerd. En wat menselijk is, kan er niet binnendringen.

Omdat zij zich door niemand geobserveerd voelt, heeft de ziel zelf het gevoel dat zij niets groots doet. En hierdoor zijn haar daden r doordrongen van een hemelse sfeer. Wees daarom aandachtig en zorg ervoor dat je innerlijk altijd in mijn Wil blijft.

22-15- 4 augustus 1927 - Er is geen grotere vreugde dan een koning die zijn koningin dient, en een koningin die haar koning dient. Wanneer de Goddelijke Wil heerst, is dat als een hartslag. Voorbeeld van vader en zoon.

(1) Ik voelde me zeer ongelukkig vanwege het steeds moeten missen van mijn geliefde Jezus. Maar hoe gewoon de pijn ook is, zij wordt steeds intenser en heviger, totdat ik gevoelloos geraak.

En terwijl ik als het ware ondergedompeld was in deze zee van pijn, kreeg ik een verfrissing. In dit koude water keek ik naar de Wil van Degene die mij pijnigde, maar mij toch beminde.

Want Hij had deze verfrissing voorbereid.

Terwijl ik het water aan mijn lippen bracht, bewoog Jezus zich in mij en Hij strekte zijn hand uit om het glas vast te houden om mij te helpen bij het drinken.

Hij zei mij:

(2) "Ik dien mijn koningin. Zij dient Mij, die haar Koning ben.

En Ik dien haar, zij die mijn Koningin is."

Iemand die mijn Wil doet en in Hem leeft, is altijd bereid om te doen wat Ik wil. Daarom dient zij haar koning trouw en op

bewonderenswaardige wijze. Omdat mijn Wil in haar is, dien Ik mijn eigen Wil, die haar tot koningin maakt."

Toen ik dat hoorde, was ik zo ontroerd dat ik in snikken uitbarstte.

(3) Ik zei tegen mezelf: "Koningin! Koningin! En Hij laat me zo alleen en verlaten achter dat ik het niet meer aankan! En dan komt Hij met iets nieuws om me dan nadien nog langer alleen te laten.

Ach, Jezus! Jezus! Wil je me voor de gek houden?"

En terwijl ik mijn verdriet uitte, toonde Hij zich opnieuw in mij.

Hij voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter, Ik maak geen grapje. Integendeel, Ik zeg je dat er geen groter geluk bestaat dan wanneer de koning de koningin dient en de koningin de koning.

En als de koningin ziek zou zijn, en zij ziet

- dat de koning haar bedient,
- dat zij in zijn armen gedragen wordt,
- dat zijn handen haar voeden,
- dat er niets is dat de koning niet voor haar doet en
- dat hij geen enkele dienaar toestaat om zijn koningin te dienen, dan zou de ziekte voor de zieke koningin, in geluk veranderen.

En als zij zich aangeraakt, bediend, gesteund en bewaakt ziet door de koning, is het alsof zijn liefde haar terug tot leven brengt.

Dit gebeurt in de natuurlijke orde:

een koning is gelukkiger wanneer hij door de koningin wordt bediend, een vader door zijn dochter, de dochter door haar vader of moeder.

Dit is zo omdat de koning, de vader en de dochter

- in hun dienstbaarheid in de eerste plaats *liefde* geven en
- met hun diensten hun leven zouden willen geven.

Dit is niet het geval bij de dienaren.

Daarom is de dienst van de dienaren altijd zwaar.

Dit geldt nog meer in de bovennatuurlijke orde:

Zij die in mijn Wil leeft, is mijn Koningin en haar eerste daad is Liefde.

In alle handelingen die zij verricht, geeft zij Mij haar leven.

O, hoe gelukkig maken haar daden Mij.

Want het zijn de daden van mijn eigen Wil die Mij dienen!

En als Ik zie dat je ziek bent omwille van Mij, ben Ik blij je te kunnen dienen in de dingen die Ik zelf geschapen heb.

En ik elk van hen wil Ik je mijn Leven geven.

Door je mijn Leven te geven, voel Ik mijn vreugde verdubbelen.

Omdat Ik mijn Leven zie in degene die mijn Wil bezit,
wat haar in mijn ogen tot koningin maakt.

Dat is niet het geval wanneer de dingen die Ik geschapen heb, dienen voor hen *die niet in mijn Wil leven.*

Deze zielen zijn dienaressen omdat ze geen koninklijke wil bezitten.

O, hoe moeilijk is het voor Mij om dienstmaagden te dienen.

Als een koning zijn koningin dient, verlaagt hij zichzelf niet, integendeel, hij verwerft glorie en heldendom.

Maar dienstmaagden moeten dienen: hoe pijnlijk, welke vernedering!

(5) Daarna ***volgde ik de Daden in de Goddelijke Wil.***

Ik zei tegen mezelf:

"Welke indruk hebben de ontberingen van mijn lieve Jezus op mijn arme ziel gemaakt! Ik voel niet meer die vurige ijver van weleer, maar alles is slechts koude.

O God, *wat een tweesnijdend zwaard is het missen van U!*

Aan de ene kant snijdt het, en aan de andere kant doodt het.

Haar sneden nemen alles weg en vernietigen alles, zodat er alleen nog maar naaktheid overblijft, zelfs in de heiligste dingen. Zo kan je nog nauwelijks leven, en enkel om de allerhoogste Wil te volbrengen.

Terwijl ik dit dacht, bewoog mijn geliefde Jezus zich in mij.

(6) Hij zei mij: "Mijn dochter, alles wat je eerder in je innerlijk voelde behoorde tot de gewone genade.

De vurigheid en de gevoeligheid zijn gewone genaden:

- die Ik aan iedereen schenk naar gelang hun ingesteldheid, en
- die onderhevig zijn aan onderbrekingen, afwisselend groeien en verdwijnen, en
- die bijgevolg noch het leven, noch de stevigheid van de heiligheid vormen.

Ik heb je daarentegen in mijn Wil bekleed met een buitengewone

Genade die bestaat uit:

- Standvastigheid in het Goede en
- onophoudelijk handelen,
- uitsluitend goddelijke Deugden.

Denk je dat *je voortdurende rondgangen in de Werken van uw Schepper* iets onbelangrijks of alledaags zijn?

Net zoals *de standvastigheid van jouw wil in de Mijne om enkel de Daden van mijn eeuwige Wil te volgen?*

In het Licht van mijn Wil hebben vurigheid en gevoeligheid niets met Hem te maken. Ze zijn als kleine lichtjes voor de grote zon.

En ze hebben geen enkele reden om te bestaan.

En als ze toch bestaan, is het om niets te doen.

Mijn Wil absorbeert alles en zorgt ervoor dat de ziel geheel van God wordt. Hij wil van haar een andere zon maken.

Hij die de Zon is, wil dat iedereen een zon wordt.

Het zou hem niet waardig zijn om kleine lichtjes te vormen.

Dat zou niet in overeenstemming zijn met zijn natuur.

En jij weent omwille van die kleine lichtjes

zonder te bedenken dat *je bekleed bent met een Zon, die je Standvastigheid en Onveranderlijkheid geeft.*

Sterker nog, aangezien mijn Wil in de ziel heerst, is Hij als het kloppen van het hart,

- die de eerste levensdaad in alle ledematen heeft;
- die is als het leven, de beweging, de kracht, de warmte.

(7) Alles komt voort uit het kloppend hart. Als het hart stopt met kloppen, stoppen het leven, de beweging en alle dingen.

Maar wanneer mijn Wil in de ziel klopt, klopt Hij en schenkt Hij:

- goddelijk Leven,
- zijn onophoudelijke Beweging, zijn Kracht die nooit uitgeput geraakt,
- zijn onuitblusbaar Licht.

Hoe mooi is het om het voortdurende kloppen van mijn Wil in een ziel te zien. Het is het grootste wonder dat er tussen de Hemel en de aarde bestaat.

Het is de volmaakte orde tussen de Schepper en de mens.

In de ziel waar het kloppen van mijn Wil heerst,
handel Ik als een vader die zijn zoon altijd bij zich houdt.
Hij deelt hem zijn handelswijzen mee. Hij voedt hem met zijn
woorden. Hij zou in het hart van zijn zoon willen kloppen om hem zijn
intelligentie en zijn leven te geven.

En wanneer hij er zeker van is dat zijn zoon een tweede versie van
hemzelf is en kan doen wat hij kan doen, zegt hij tegen hem: "

"Mijn zoon, ga naar het actieveld van het leven en doe wat je vader
tot nu toe gedaan heeft.

Werk, zorg voor onze zaken, neem de volledige verantwoordelijkheid
voor het gezin op jou. Je zult mijn leven herhalen en ik zal rusten.

Ik zal je begeleiden met mijn hartslag, zodat je het leven van je vader
in jou voelt en je alles getrouw kunt volbrengen,
terwijl ik in mijn rust op jou zal wachten om samen te genieten van de
vruchten van ons werk.

Voor de ziel waarin mijn Wil heerst, ben Ik meer dan een vader.

Een vader kan *zijn hartslagen* niet aan zijn zoon geven. Ik geef hen
aan deze ziel. Ik houd haar altijd bij Mij. Ik leer haar mijn goddelijke
handelswijzen. Ik deel met haar mijn Geheimen, mijn Kracht.

Wanneer Ik zeker van haar ben, stuur Ik haar naar het veld van het
Leven van mijn Wil, zodat zij de volledige verantwoordelijkheid voor
de menselijke familie op zich kan nemen.

Ik zeg haar: "Mijn dochter, laat Mij rusten. Ik vertrouw alles toe aan
jou. Maar tijdens mijn rust zal Ik dikwijls wachten op jou,
zodat we samen kunnen genieten van de vruchten van jouw werk in
het Koninkrijk van mijn Wil."

*Wil je dan niet dat je Vader, je Jezus, rust terwijl jij in mijn plaats
werkt, maar altijd met mijn kloppend Hart?*

(8) Ik zei Hem: "Mijn Jezus, maar U zegt me bijna niets meer.
En ik heb niet alleen het gevoel dat ik zonder U alleen moet werken.
Maar ik mis uw Woord dat de weg wijst, die ik in het Koninkrijk van
uw Wil moet volgen."

Jezus voegde eraan toe:

(9) *Mijn Woord is Leven.* Wanneer Ik spreek, *moet Ik eerst zien of dit Leven in de mensen kan leven.* Zo niet, wanneer er niemand is om het te ontvangen, dan openbaar Ik mijn goddelijk Leven niet.

Om mijn goddelijk Leven in mijn Woord te openbaren, is het voor Mij voldoende om één enkele ziel te zien die ontvankelijk is.

Daarom spreek Ik vaak niet omdat Ik zie dat niemand bereid is om het Leven van mijn Woord te leven.

Temeer omdat Ik bij jou geen woorden nodig heb om Mezelf duidelijk te maken: we hoeven elkaar alleen maar aan te kijken om elkaar te begrijpen, nietwaar? Jij begrijpt Mij en Ik begrijp jou.

22-16- 9 augustus 1927 - De Schepping en de Verlossing zijn goddelijke gebieden die aan de mensen gegeven zijn. De Liefde van Jezus doet Luisa slapen. Licht en warmte zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

(1) Ik volgde de Goddelijke Wil in zijn Daden. Mijn geliefde Jezus volgde mij met zijn Blik om te zien of ik wel al zijn Werken bezocht.

(2) Hij zei mij:

Mijn dochter, ik kijk om te zien of je al mijn gebieden gaat bezoeken. Je moet weten dat **de Schepping** een gebied is dat Mij toebehoort. **De Verlossing** voegt gebieden toe.

Meer nog,

- mijn Kindertijd, mijn Tranen en mijn wenen,
- mijn Gebeden, mijn Werken, mijn stappen,
- mijn openbaar en mijn verborgen leven,
zijn evenzoveel appartementen die Ik in mijn gebieden gevormd heb.

Er is niet één ding dat Ik gedaan heb, noch één enkele pijn die Ik doorstaan heb, die niet gediend heeft, om de grenzen van de goddelijke Gebieden uit te breiden, om hen aan de mensen te kunnen geven.

(3) En Ik kijk elke dag of ten minste de kleine dochter van mijn Wil al mijn gebieden bezoekt en al mijn appartementen binnengaat.

En wanneer Ik zie dat je *begint met je rondgangen om* de zon, de sterren, de hemelen, de zee en alle geschapen dingen, te bezoeken, voel Ik dat mijn gebieden, die Ik met zoveel Liefde heb gevormd om hen aan de mensen te schenken, niet verlaten zijn. Er is tenminste één ziel die hen bezoekt. Als zij hen bezoekt, betekent dit dat zij hen bemint en dat zij dit geschenk aanvaard heeft.

*En Ik hoop sterk dat **je je bezoeken verder zet** en dat je*

- Bethlehem bezoekt, de plaats waar Ik geboren ben, mijn tranen,
- mijn smarten, mijn voetstappen, mijn werken,
- de wonderen die Ik verricht heb,
- de sacramenten die Ik ingesteld heb,
- mijn Passie, mijn Kruis
- kortom alles.

En Ik maak je bewust van wat je misschien ontgaan is, zodat je een kort bezoekje kunt brengen, zelfs al kom je maar eventjes langs. Oh, wat ben Ik blij dat al mijn vertrekken bezocht worden.

(4) Mijn dochter, wat is het pijnlijk om te geven:

- en niet erkend te worden,
- zonder dat iemand het goede aanneemt dat je wilt geven.

En weet je wat Ik doe?

Als Ik je gans alleen zie rondgaan in al mijn gebieden en mijn vertrekken zie bezoeken, geef Ik je alle Goede Dingen die zij bevatten. Zo centraliseer Ik in jou, wat Ik aan anderen zou moeten geven.

Ik geef jou alles, en jij geeft Mij alles.

Om alles aan de ziel te kunnen geven, moet Ik alles in haar vinden.

Om Mij alles te kunnen geven, moet zij alles bezitten.

Wie alles heeft, kan Mij alles geven en alles ontvangen.

(5) Daarna voelde ik me zo slaperig dat ik zelfs niet meer kon schrijven. *Ik zei tegen mezelf*: "Waarom ben ik zo slaperig, terwijl ik van nature altijd wakker ben geweest?"

Mijn geliefde Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:** "Mijn dochter, Een arts zal de arme patiënt die hij moet opereren in slaap brengen, zodat hij de scherpe pijn van de sneden die hij in het arme, verlamde lichaam moet maken, niet voelt.

Op dezelfde manier zal ***Ik, de hemelse Geneesheer***, die je zozeer bemint, je laten slapen opdat je de voortdurende pijn van Mij te missen, de herhaalde slagen, de hardheid van zijn pijnlijke sneden, niet zou voelen.

Zo wordt jouw marteling onderbroken en kan de slaap je, na zo'n intense pijn, een beetje rust brengen.

*Maar terwijl je slaapt, houdt Jezus je in zijn armen
En Ik zet mijn werk in je ziel verder.*

Bovendien laat Ik je slapen zodat mijn Gerechtigheid, die zeer verontwaardigd is door de beledigingen van de mensen, zijn gang kan gaan en de mensen kan treffen.

En Ik laat je ook slapen,

- zodat je, terwijl je slaapt, haar niet alleen vrij laat om haar werk te doen, maar ook,

- zodat je niet hoeft te lijden bij het zien van haar rechtvaardige slagen op een ondankbare wereld.

O, als je eens kon zien:

- *met welke tederheid* uw Jezus je omhelst,
zodat je zijn omhelzingen niet voelt;

- *met welke zachtheid* Ik je omhels
zodat je de aanraking van mijn lippen niet voelt;

- *hoe zachtjes* Ik je herhaal: "Mijn arme dochter, mijn arme dochter, welk martelaarschap is het jouwe!", opdat het geluid van mijn stem je niet wakker maakt.

- en hoezeer, zonder mijn stem te verheffen of te bewegen, *Ik het Werk van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil in je ziel verderzet*, dan zou je niet meer zeggen dat Ik je niet meer bemint zoals vroeger.

Je zou me juist zeggen: "O, hoezeer bemint Jezus mij!"

En als Hij ervoor zorgt dat ik in slaap val, dan is dat om mij niet nog meer te laten lijden."

Daarna volgde ik de Goddelijke Wil.
Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

(7) “Mijn dochter, *om een groter licht te vormen, is meer warmte nodig.* Licht en warmte zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Als er licht is, moet er ook warmte zijn. Want de aard van het licht is warmte, en de aard van de warmte is licht.

Als iemand veel licht wil, is er veel warmte nodig.
Het zijn twee gelijkwaardige krachten.
Samen vormen ze hun leven.

Wie mijn Wil doet en in Hem leeft, ontvangt het Leven van het Licht en de Warmte van zijn Schepper.

Wanneer de ziel aan mijn Goddelijke Wil denkt, vormt zij warmte. Door over mijn Goddelijke Wil te spreken, voegt zij nog meer warmte toe. Wanneer de ziel handelt om Hem te vervullen, verdubbelt zij de warmte. Door zijn Wegen te volgen, vermenigvuldigt zij de warmte. En het Licht wordt helderder, sterker. Het breidt zich uit en verspreidt zich verder.

Zo is er geen enkel deel van haar wezen dat geen stralen van leven-gevend Licht verspreidt. En nog meer, aangezien zij de Bron van Leven van het Licht bezit, die mijn hoogste Fiat is.

Je zult dan begrijpen dat de mensen evenzoveel Licht en Warmte bezitten, als ze in contact staan met mijn Wil en ze ernaar streven om Hem in hun daden te vervullen.

En als dat niet het geval is, zelfs als Wij hen goed zien doen, *is dat levenloos goed, zonder licht en zonder warmte.*

Het zijn oppervlakkige deugden die een geschilderd licht en een geschilderde warmte vormen, die, als Wij hen aanraken, koud zijn en zonder het goede van een licht dat leven geeft.

Het komt vaak voor dat werken die zonder mijn Goddelijke Wil zijn uitgevoerd, bij deze gelegenheden, onthullen hoezeer ze gevoed werden door hartstochten en ondeugden, die gekleurd waren door dit schijnbare goede.

(9) Daarna bleef Jezus stil. Ik deed mijn best om me volledig over te geven aan zijn Wil om Hem te volgen.

*Mijn allergrootste Goed, **Jezus, vervolgde:***

“Mijn dochter, door de mens te scheppen, heeft onze Godheid hem volledig aan Ons verbonden:

Zijn geheugen, zijn verstand en zijn wil waren verbindingen;

Zijn ogen, zijn tong, zijn gehoor, zijn hart, zijn handen en zijn voeten waren banden.

Als de mens in mijn Wil leeft, krijgt hij de toestand van het goddelijke Leven, door elk van deze verbindingen in de juiste positie te plaatsen,

Hij wordt gevormd en ontwikkelt zich als een kleine plant, die:

- de vruchtbaarheid van de aarde bezit,
- gevuld is met vitale sappen,
- bewaterd wordt met zuiver en overvloedig water,
- volledig wordt blootgesteld aan de weldadige stralen van de zon en voortdurend haar licht ontvangt.

Oh! Hoe goed groeit zij! Hoe smakelijk zijn haar vruchten!
Hoe gewild, geliefd en gewaardeerd zijn zij!

De ziel ontvangt voortdurend het Leven van God door middel van al deze banden. Meer nog dan de stralen van de zon, worden zij aan elk deel van haar wezen doorgegeven.

Zo wordt zij bewaard als vruchtbare grond, gevuld met vitale en goddelijke sappen die, beter dan bloed, door haar heen stromen.
Wat groeit zij goed!

Zij is de geliefde, degene die de Hemel en de aarde zoeken.
Haar leven, haar werken, haar woorden, beter dan vruchten, maken iedereen gelukkig.
God zelf geniet van het proeven van zulke kostbare vruchten.

Hoe kun je dan bang zijn dat Ik je zou verlaten terwijl je met zoveel banden aan Mij verbonden bent, van Wie je voortdurend Leven ontvangt!

22-17- 12 augustus 1927 - Een onophoudelijk gebed overwint God. Het tumult van de natuur. De drie kleine fontein. Voorbereidingen voor wereldoorlogen.

(1) Ik voelde me alsof ik in een vreselijke nachtmerrie van gemis zat. Ik voelde me bedrukt, gekweld, zo ziek dat ik het niet meer aankon. Mijn lieve Jezus, nadat Hij mij onder zo'n pijnlijke bedrukking geplaatst had, had medelijden met mijn extreme nood en Hij omhelsde mij zeer stevig.

Hij zei me:

(2) "Arm kind, wat lijd je toch! Houd moed, ik wil niet dat je jezelf tot het uiterste drijft, dat je jezelf te veel kwelt. Je zou echter getroost moeten worden.

Je innerlijk is een voortdurend woord voor de goddelijke Majesteit, en een voortdurende daad. Een onophoudelijk woord voor God, verlangend naar het Koninkrijk van mijn goddelijke Fiat, brengt de zekerheid van de overwinning met zich mee.

Dus ofwel heb je gewonnen, ofwel sta je op het punt van te winnen. Voortdurende woorden en daden krijgen de natuur van een overwinnende kracht voor God. Het is alsof God de kracht verliest om weerstand te bieden terwijl de ziel de kracht krijgt om te overwinnen.

Er vindt een uitwisseling plaats:

- *God wordt ontwapend en*
 - *de ziel wordt voorzien van goddelijke wapens.*
- En het Opperwezen biedt geen weerstand

Lijkt het je van weinig belang dat je Mij voortdurend vraagt om het Koninkrijk van mijn eeuwige Wil, steeds opnieuw:

- in de hele Schepping,
- in alle Daden die Ik verricht heb in de Verlossing, en
- in de Zeeën van de Daden van Liefde en Lijden van de Koningin en Heerseres van de Hemel?

Je zoekt niets voor jezelf. Je doet je rondgangen, keer op keer.
Je vraagt voortdurend dat mijn Goddelijke Wil bekend gemaakt wordt
en dat Hij heerst en regeert.

Er komt geen schaduw van het menselijke in voor, noch enig
persoonlijk belang. Het is de heiligste en de meest goddelijke Daad
en het heiligste en het meest goddelijke Gebed.

Het is een Gebed van de Hemel, niet van de aarde.

Daarom is dit het zuiverste, het mooiste, het onoverwinnelijkste.
Het bevat enkel het belang van de goddelijke Glorie.

Tot nu toe heeft niemand zo volhardend tot Mij gebeden.

Mijn Mama heeft wel zo volhardend tot Mij gebeden omwille van de
Verlossing, en Zij was zegevierend;

Maar voor *het Koninkrijk van mijn Wil* heeft niemand tot nu toe met
zo'n volharding gebeden, dat hij een God zou kunnen overwinnen.

Daarom zegt jouw volharding veel en de oproer van de hele natuur
zegt ook veel. In deze tijden zijn alle elementen, die in rep en roer
zijn, dragers van goede dingen. En dit is noodzakelijk om mijn
Koninkrijk te herordenen. Het is het grootste wat er is, en het rumoer
is nodig om de aarde te zuiveren.

Daarom wil ik niet dat je jezelf te veel bedrukt, maar dat je doorgaat
met je voortdurende vlucht, met je volharding, om de volledige kracht
te verwerven om het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat te
veroveren.

(3) Dus bleef ik bidden.

Ik voelde dat een Hand op mijn voorhoofd gelegd werd.

En uit die Hand kwamen drie kleine fonteinen tevoorschijn.

- uit de ene kwam water,

- uit een andere kwam vuur en

- uit de derde bloed,

die de aarde overspoelden en mensen, steden en koninkrijken
wegvaagden.

Het was vreselijk om het kwaad te zien dat zou komen.

Ik bad mijn geliefde Jezus om zich te kalmeren en ik vroeg Hem om lijden op mij te nemen zodat de mensen gespaard zouden blijven.

Jezus zei mij:

(4) “Mijn dochter, water, vuur en bloed zullen zich verenigen om Gerechtigheid te brengen.

Alle naties nemen de wapens op om oorlog te voeren en dat irriteert de goddelijke Gerechtigheid nog meer. Hierdoor keren de elementen zich tegen hen om wraak te nemen.

Daarom

- zal de aarde vuur uitstorten,

- zal de lucht fonteinen van water sturen en

- zullen oorlogen fonteinen van menselijk bloed vormen

waarin velen zullen verdwijnen en

steden en regio's zullen verwoest worden.

Wat een wreedheid! Na zoveel leed te hebben ondergaan in een oorlog die ze net meegemaakt hebben, bereiden ze zich voor op een nieuwe, nog verschrikkelijker oorlog, en proberen ze de hele wereld erbij te betrekken alsof het één man betreft.

Betekent dit niet dat het kwaad diep in hun botten doorgedrongen is, zodanig dat hun natuur zelf in zonde veranderd is?

(5) Oh! Wat voelde ik me slecht toen ik dat hoorde.

Ik bad tot Jezus om de Gerechtigheid opzij te zetten en Barmhartigheid toe te laten.

En als Hij een slachtoffer wilde, was ik bereid dat te zijn, op voorwaarde dat het volk gespaard zou blijven.

... En als U mij dat niet wilt gunnen, haal mij dan van deze aarde weg. Want ik kan hier niet langer blijven.

Het missen van U brengen mij voortdurend de dood.

De straffen martelen mij.

En hoe kan ik leven als ik mijn broeders niet van hun lijden kan verlossen door mijn eigen lijden?

Jezus! Jezus!

Heb medelijden met mij, heb medelijden met iedereen.

Kalmeer U en doe uw kleine dochter een plezier.

Op dat moment werd ik, ik weet niet hoe, door pijnen overvallen die ik al een tijdje niet meer gevoeld had.

Ik kan niet zeggen wat er gebeurd is, en het geeft me hoop dat het grote kwaad ten minste gedeeltelijk kan tegengehouden worden.

22-18- 15 augustus 1927 - Alle geschapen dingen bezitten de Eenheid van de Goddelijke Wil. Het verschil tussen de beproeving van Adam en die van Abraham.

(1) Ik deed mijn rondgang doorheen de gehele Schepping, zoals ik gewoonlijk doe, om mij te verenigen met de Daden die de Allerhoogste Wil in haar verricht.

Mijn altijd vriendelijke Jezus bewoog zich in mij. ***Hij zei mij:***

(2) "Mijn dochter, alle geschapen dingen bezitten de Eenheid van mijn Goddelijk Fiat.

In Hem zijn vele onderscheiden daden. Toch zijn deze allemaal met elkaar verweven en onlosmakelijk met elkaar verbonden in de Eenheid van dezelfde Goddelijke Wil

Kijk naar de zon:

haar licht is een handeling die zich onderscheidt van de andere geschapen dingen. Maar haar licht verenigt hen allemaal.

Zij bedekt de aarde en verbindt zich met haar door haar licht.

De aarde verbindt zich met haar en drinkt met grote slokken uit de bron van licht. Zij ontvangt haar effecten, haar warmte, haar vurige kussen, en zij vormt een unieke eenheid met de zon.

Het licht bekleedt de lucht en wordt er onlosmakelijk mee verbonden.

Het bekleedt het water. En het water dompelt zich onder in het licht. En ze hechten zich aan elkaar in hun eenheid.

Kortom, aangezien de Wil die hen beheerst Eén is,

- zijn alle geschapen dingen met elkaar verbonden en

- worden ze onafscheidelijk.

En het ene kan niet zonder het andere.

Welnu, de ziel die in mijn Goddelijke Fiat leeft, bezit de eenheid.

Daardoor is zij onafscheidelijk van alle Handelingen die de Eenheid van mijn Wil voortbrengt.

Haar eenheid verbindt haar met God.

En zij schenkt Mij de Glorie van de goddelijke Werken.

Haar Eenheid verbindt haar met de Engelen en alle Heiligen.

En zij schenkt Mij de glorie van de engelen en die van de heiligen.

Zij verbindt haar met de hele Schepping.

En ze geeft mij de glorie van de hemelen, de zon, de zee, kortom, van alle dingen waarin mijn Wil werkt.

Zij is er onlosmakelijk mee verbonden en vormt er een eenheid mee.

Daarom kan alleen de ziel die in mijn Wil leeft, Mij de Liefde, de Glorie van de hele Schepping en van de hele Verlossing geven.

Er is geen enkele daad van mijn Wil waarvan de ziel gescheiden is.

De andere mensen zouden dat met woorden kunnen zeggen.

Maar alleen de ziel die in mijn Wil leeft, bezit de daadwerkelijke feiten.

(3) Ik zette mijn Rondgang verder in de Allerhoogste Wil.

Ik had de eerste **daden van Adam** aangeboden toen hij de Eenheid bezat met de Allerhoogste Wil, zodat ik mij ook kon verenigen met deze volmaakte daden die hij aan het begin van de Schepping verrichtte.

Daarna had ik me verenigd met **de heldhaftigheid van Abraham**.

Ik zei tegen mezelf: "Wat een goddelijke Wijsheid!"

Van Adam wordt alleen gezegd dat hij de eerste mens was die door God geschapen werd. Maar hij zondigde en stortte de menselijke familie in het labirint van alle kwaad. En verder wordt er niets gezegd over hem, tijdens de vele jaren van zijn leven.

Kon onze Heer niet terugkomen om hem aan een nieuwe beproeving te onderwerpen en hem om een nieuw offer te vragen om zijn trouw op de proef te stellen?

En terwijl Adam in de vergetelheid raakte, riep de Heer Abraham.

En nadat hij hem op de proef had gesteld en zijn trouw had erkend, stelt Hij hem als voorbeeld, maakt Hij hem tot het hoofd van de generaties. En er wordt over hem met zoveel glorie en eer gesproken.

Ik was hierover aan het nadenken toen mijn **Jezus** in mij bewoog.

Hij zei mij:

(4) “Mijn dochter, dit zijn de beschikkingen van mijn oneindige Wijsheid.

Dit is mijn gebruikelijke manier van handelen: wanneer Ik een klein offer van een mens vraag voor zijn eigen bestwil, en hij Mij dat ondankbaar weigert, wil Ik hem niet meer vertrouwen.

Ik geef mijn plannen om hem tot grote dingen te verheffen op. En Ik laat hem achter als een vergeten schepsel, dat niemand zal aanwijzen vanwege zijn grote daden of heldendom, of dat nu voor God is, voor zichzelf of voor de mensen.

Je moet dan een onderscheid maken: wat Ik van Adam wilde was *het klein offer om zich een vrucht te ontszeggen.*

Hij heeft mij dat niet gegeven. Hoe kon ik hem vertrouwen en hem een groter offer vragen?

*Aan **Abraham** heb Ik daarentegen niet gevraagd om een vrucht op te offeren.*

Maar Ik heb hem eerst gevraagd om naar een vreemd land te gaan waar hij niet geboren was. En hij gehoorzaamde onmiddellijk.

Ik wilde hem toen nog meer vertrouwen.

Ik schonk hem overvloedige genade.

En ik vroeg hem om het offer van zijn enige zoon

die hij meer liefhad dan zichzelf. En hij offerde hem onmiddellijk.

Toen wist Ik dat hij daartoe in staat was en dat Ik hem kon vertrouwen. En Ik kon hem alles toevertrouwen.

Van hem kan worden gezegd dat hij de eerste hersteller was

aan wie de scepter van de toekomstige Messias werd toevertrouwd. En daarom heb Ik hem verheven tot het hoofd van de generaties, tot

de grootste eer in de ogen van God, evenals in de ogen van zijn volk en de volkeren.

Hetzelfde gebeurt bij alle mensen. Het is mijn gebruikelijke manier om kleine offers te vragen:

- jezelf een plezier, een verlangen, een klein belang, een ijdelheid ontzeggen,
- of afstand doen van iets dat niemand kwaad lijkt te doen.

Deze kleine beproevingen dienen als kleine steunpunten waarop Ik het grote kapitaal van mijn Genade leg, om hen bereid te maken grotere offers te aanvaarden.

Wanneer een ziel Mij trouw blijft in kleine beproevingen, stroomt mijn genade overvloedig.

En dan vraag Ik om grotere offers, zodat Ik nog meer kan geven. Ik maak van haar een wonder van heiligheid.

Hoeveel heiligheden beginnen met een klein offer.

Hoeveel anderen hebben mij een klein offer geweigerd, omdat het hen onbelangrijk leek. En zij zijn mager in het goed, dom in begrip, zwak op de weg die naar de Hemel leidt.

De armen! Je kunt hen zien kruipen terwijl ze op een zielige manier de aarde likken.

Daarom, mijn dochter, *moeten we meer aandacht besteden aan kleine offers dan aan grote*. Want de kleine offers zijn de kracht van de grote offers. Zij bewegen God ertoe zijn Genade te schenken, en de ziel om deze te ontvangen.

22-19- 17 augustus 1927 - Alles wat in de Goddelijke Wil gedaan wordt, wordt een universele eigendom. Wat het betekent om een rondgang te maken in de Goddelijke Werken.

(1) Mijn leven in de Goddelijke Wil duurt voort. Ik volgde zijn ontelbare Daden. Toen bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

Hij zei mij: "Mijn dochter, alles wat de mens in mijn Goddelijke Wil doet, is universele eigendom.

Aangezien mijn Wil eigendom is van God, *wordt alles wat in het goddelijk Fiat gedaan wordt, goddelijke eigendom.*

Het Opperwezen is van rechtswege, door zijn Natuur en door zijn Scheppende Kracht, de Schepper, de enige universele Eigenaar van alle dingen.

Alles wat de ziel doet in mijn Wil verwerft universele rechten, en alles wat universeel wordt, wordt eigendom van iedereen.

Zo kan iedereen nemen wat universeel gemaakt is.

Bovendien, door zich aan iedereen te geven, verminderen de universele eigendommen van God nooit.

Zij geven en zij verliezen niets.

Verliest de zon iets door haar licht aan iedereen te geven?

Genieten de mensen minder van haar licht omdat allen het ontvangen?

De zon verliest niets. En de mensen genieten evenzeer van haar licht, of er nu maar ene is of dat ze er allemaal van ontvangen.

Verliest God iets omdat Hij zich aan iedereen geeft?

Of krijgen de mensen minder omdat Hij de God van allen is?

Helemaal niet - noch Hij, noch de anderen verliezen iets.

Maar welke Glorie, welke Eer schenkt de ziel die in mijn Wil leeft en in Hem werkt, Mij!

Zij legt haar daden neer in de universele eigenschappen van God, zodat iedereen, nog meer dan de zon, de Weldaden van haar Daden kan ontvangen!

En welke glorie is er voor haar wanneer zij, meer dan de zon, alle dingen bekleedt en haar rondgang doet om hen te voeden met haar licht, haar daden en haar liefde?

(3) Op dat moment zag ik dat mijn geliefde Jezus zich klaarmaakte om mij te verlaten. **Ik riep uit:** "Jezus, wat doet U? Verlaat me niet, want ik kan zonder U niet leven!"

Jezus keerde zich naar mij toe en **Hij zei:**

(4) “Mijn dochter,
kan Ik Mijn Goddelijke Wil, Mijn Daden, Mijn Bezittingen verlaten?
Dat kan ik niet. Wees dus niet bang, want Ik verlaat je niet.”

(5) En ik: “Maar toch, mijn Liefde, U verlaat mij.
Hoe vaak maak ik ronde na ronde door de hele Schepping,
en vind ik U niet.

Ik ga dan verder met mijn rondgang in al uw werken van de Verlossing, in de hoop Degene te vinden die ik bemin, maar tevergeefs.

Ik ga zelfs naar de zeeën van de daden van de soevereine Koningin, in de hoop dat U daar misschien bent bij uw Moeder.

Maar nee! Mijn zoektocht eindigt in verdriet omdat ik U niet gevonden heb. Het is zo erg dat ik het overweeg om niet al uw Werken te bezoeken indien ik Degene niet vind die mij leven geeft en die alles voor mij is.

Jezus onderbrak mij en Hij zei:

(6) Mijn dochter, als je niet al onze Werken en die van de Koningin van de Hemel bezoekt, weet je dan wat het betekent om de Schepping en alles wat ons toebehoort te doorlopen?

Het betekent onze Werken beminnen, waarderen en bezitten.

Ik zou niet volledig gelukkig zijn als Ik zou zien

- dat de kleine dochter van mijn Wil niet bezit wat Ik bezit,
- dat ze zich niet bewust is van al mijn rijkdommen en er niet van geniet.

Ik zou veel leegtes in jou vinden, die niet in Mij zijn

- leegtes van totale Liefde,
- leegtes van Licht,
- leegtes van volledige Kennis van de Werken van uw Schepper.

Je geluk zou niet volledig zijn.

En omdat Ik in jou niet de volheid van alle dingen zou vinden, zou Ik je leegte en je onvolledig geluk voelen.

Op dezelfde manier, als onze Moeder Koningin niet zou zien dat je haar Zeeën van Genade bezit, zou ze voelen dat haar kleine dochter niet volledig rijk en gelukkig is.

Mijn dochter, één enkele Goddelijke Wil als leven hebben, en niet dezelfde dingen bezitten, dat kan niet.

Waar Hij ook regeert, wil de Goddelijke Wil alles bezitten wat Hem toebehoort. Hij wil geen ongelijkheid. Daarom moet jij in jezelf bezitten wat Hij in Mij en in de Maagd Koningin bezit.

Jouw rondgang doorheen al zijn Werken dient als bevestiging van zijn Heerschappij in jou. Bovendien, weet je zelf niet hoeveel je leert door alle Werken van mijn Allerhoogste Fiat te doorlopen?

Alles wat Hij je toont, wil Hij dat je bezit.

Als degene die in onze Wil leeft niet al onze Goede Dingen bezat, zou Hij zijn als een vader die rijk en gelukkig is, terwijl zijn zoon niet van al zijn rijkdom geniet en niet zo gelukkig is als hij.

Zou die vader niet het gevoel hebben dat zijn geluk door zijn zoon verstoord wordt?

Dat zal het fundament, de essentie, het wonderbaarlijke kenmerk zijn van het Koninkrijk van mijn goddelijke Fiat zijn:

- één zal de Wil zijn, één de Liefde,
- één zal het Geluk zijn,
- één de Glorie tussen de Schepper en de mens.

22-20- 21 augustus 1927 - Jezus wil een einde maken aan de wereld. De Kracht van wat in de Goddelijke Wil wordt gedaan om de Goddelijke Gerechtigheid te bedaren.

(1) Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Jezus kwam haastig naar me toe. Hij klampte zich vast aan mijn nek en omhelsde mij zeer stevig. **Hij zei:**

(2) Mijn dochter, Ik ga een einde maken aan de wereld, Ik kan er niet meer tegen. De beledigingen en het leed dat zij Mij berokkenen zijn te talrijk en Ik moet haar vernietigen.

(3) Ik beefde toen ik dat hoorde en **ik zei Hem:**

"Mijn Liefde en mijn Leven, natuurlijk lijdt U veel en kan U het niet meer verdragen. Dat komt omdat U alleen wilt lijden.

Maar als U uw lijden met mij zou delen,
- zou U minder lijden en
- zou U niet zover komen dat U de arme mensen niet meer kunt verdragen.

Laat mij dus deelhebben aan uw pijnen.
Laten we hen samen delen, en U zal zien dat U hen opnieuw kan verdragen. Haast U, lijdt niet langer alleen. Probeer het, Jezus.
U hebt gelijk, U lijdt veel. Daarom smee ik U:
"laten ons samen uw lijden delen, en kalmeer."

Na veel aandringen liet mijn lieve Jezus mij lijden.
Maar het was slechts een schaduw van zijn Lijden.
En toch voelde ik me alsof ik vernietigd werd, verpletterd.

Ik kan niet uitdrukken wat ik geleden heb. Bovendien is het beter om over sommige dingen te zwijgen. Nadien, alsof Hij moe was van zijn lang lijden, verborg Jezus zich in mij om daar wat verlichting te vinden. En ik voelde me volledig door Jezus vervuld.

Ik zag overal in mij de Ogen van Jezus. Hij zei me dat zijn ogen moe waren van het kijken naar de aarde en dat Hij een schuilplaats zocht.

Het licht van Jezus' Ogen richtte zich op bepaalde punten op aarde. Er waren op die plaatsen zoveel kwade daden begaan, dat dit Licht Hem ertoe aanzette de mensen te vernietigen.
Ik smeekte Hem, door zijn Bloed, zijn Lijden, zijn eeuwige Wil voor Hem te plaatsen, om hen te sparen.

Jezus, vol goedheid, zei mij:

(4) Mijn dochter, de kracht van gebeden, daden en pijn, geleden in mijn Wil, is onberekenbaar.

Terwijl jij bad en leed,
- baden mijn Bloed, mijn Stappen, mijn Werken,
- werden mijn Pijnen vermenigvuldigd en herhaald.

Zo geeft alles wat in Hem gedaan wordt, Mij de gelegenheid om te herhalen wat Ik deed toen Ik op aarde was.

En dat is de grootste daad die er bestaat om de Goddelijke Gerechtigheid te bedaren.

(5) Ik zette mijn rondgang in de Goddelijke Wil verder. Ik kon mijn lieve Jezus niet vinden en ik klaagde. Ik dacht: "Hoe kan het dat mijn Jezus niet meer zo vaak komt als vroeger?"

Terwijl Hij spreekt over de wonderen van zijn Wil voor degene die daarin leeft. En in plaats van vaker te komen, laat Hij steeds langer op zich wachten?"

Terwijl ik dat dacht, bewoog mijn geliefde Jezus zich in mij.

Hij zei mij:

(6) "Mijn dochter, mijn Mensheid verbergt zich in jou en Ik geef mijn Wil de vrije loop zodat Hij kan werken en zijn Koninkrijk kan vormen. Er was een tijd dat mijn Mensheid haar werkterrein in jou had, Daarom was mijn Mensheid altijd bij jou en in jou.

De Goddelijke Wil in Mij wilde dit doen om je voor te bereiden op het uitgebreider werkterrein van het oneindige Fiat. En Ik moet Hem zijn gang laten gaan, temeer omdat Hij mij niet belet bij jou te zijn, aangezien wij onafscheidelijk zijn

Als Ik bij jou ben, geniet Ik ervan om aan je ziel, als aan een klein vogeltje, het draadje van het Licht van mijn Wil te geven. En Ik laat je vliegen in zijn Oneindigheid. Ik projecteer je in zijn ontelbare Daden, terwijl ik de draad die je vasthoudt in mijn hand houd.

Terwijl je rondgaat in de Daden van mijn Wil, verlies je Mij uit het oog. En Ik wacht tot je alle Daden van mijn Goddelijke Wil gevolgd hebt, om vervolgens aan het touwtje achter jou te trekken.

In het begin wilde je niet al zijn Daden volgen. Je volgt enkel de kleine kring van de Handelingen van mijn Mensheid, die klein is in vergelijking met de Handelingen van mijn Goddelijke Wil.

Daarom ontmoette je in al je daden en in al je lijden uw Jezus en Ik liet je mijn Mensheid navolgen.

Het was daarom noodzakelijk dat Ik het penseel in handen hield om mijn beeld in jou te vormen, om het doek van je ziel klaar te

maken om de schitterende kleuren te ontvangen, die doordrenkt zijn van het Licht van mijn Goddelijk Fiat. Wat vroeger nodig was, is nu niet meer nodig, maar dat betekent niet dat Ik niet bij je ben.

Wat vroeger nodig was, is dat nu niet meer.
Dat betekent echter niet dat Ik niet meer bij jou ben. We leven samen in de eclips die gevormd wordt door het Licht van een eeuwige Wil.

Zijn Licht is zo groot dat het ons overschaduwet en ervoor zorgt dat we elkaar uit het oog verliezen.

Maar als het Licht afneemt, kan Ik jou zien en kun jij Mij zien. En dan vinden we elkaar weer alsof we nooit gescheiden geweest zijn.

22-21- 25 augustus 1927 - De relatie tussen de ranken en de wijnstok. De ziel is de bewaarster van de Goddelijke Wil.

(1) Ik was aan het bidden toen ik buiten mezelf kwam, met mijn lieve Jezus in mijn armen. Ik drukte Hem stevig tegen mijn hart.

En ik zei Hem:

"Vertel me, mijn Liefste, wat is de relatie tussen jou en mij?"

En Jezus, vol goedheid, zei mij:

Mijn dochter, wil je dat weten? De relatie tussen jou en mij is vergelijkbaar met die tussen de ranken en de wijnstok.

De wijnstok vormt de ranken.

En zij ontvangen het levenssap van de wijnstok om te groeien, zich te bedekken met bladeren en druiventrossen.

De verbinding tussen de wijnstok en de ranken is zodanig, dat:

- de ranken zonder de wijnstok niet kunnen worden gevormd en geen leven kunnen hebben, en
- de wijnstok zonder de ranken geen schoonheid zou hebben en geen vruchten zou voortbrengen.

Bijgevolg zijn de relaties en de banden tussen hen zodanig dat ze hetzelfde leven vormen en ze onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. En als ze zich van elkaar scheiden, blijft de wijnstok onvruchtbaar, zonder schoonheid en zonder vruchten, en verliezen de takken hun leven en verdorren.

Welnu, uw Jezus is de wijnstok en jij bent de rank

De relaties tussen jou en Mij zijn onafscheidelijk.

- *hetzelfde bloed stroomt* dat door onze aderen,

- *één is de wil,*

- *één zijn de hartslagen.*

Ik vorm jouw leven en jij vormt mijn glorie en mijn vruchten.

En Ik geniet ervan om uit te rusten in de schaduw van de dichte bladeren van jouw rank en om de druiven van mijn wijnstok te plukken en ze naar mijn believen te proeven”.

(3) En ik: "Maar vertel me nog eens, mijn Leven: *Uw Wil?*
Hoe is het met uw Wil in mij?"

Jezus voegde eraan toe:

(4) Mijn dochter, mijn Wil is in jou als bewaarder van al zijn Daden.

In feite, wanneer mijn Wil een daad verricht, legt Hij deze niet buiten Zichzelf neer. Er zou ruimte, waardigheid, heiligheid en al het andere ontbreken, dat nodig is om zijn Daden te bewaren. Daarom kan Hij hen nergens anders plaatsen dan in Zichzelf.

Wie zou ooit de ruimte kunnen hebben om

- alle hemelen met hun sterren,

- de zon met de verspreiding van haar licht,

- de zee met haar uitgestrekte wateren,

- de aarde met haar veelheid aan planten te bevatten?

Niemand.

Daarom is mijn Goddelijke Wil zelf nodig om zijn eigen Daden te kunnen in neerleggen.

Maar aangezien mijn Wil in jou is, is het in jou dat Hij al zijn Daden neerlegt. Want Hij vindt in zijn Fiat een ruimte en Heiligheid die Hem waardig zijn.

Als je eens wist hoe tevreden mijn eeuwig Fiat is, wanneer Hij in de mens de ruimte vindt om zijn Daden neer te leggen, de voornaamste reden waarom ze voor de mens gedaan zijn!

Alle daden van mijn Goddelijke Wil zijn dus in jou. Zij komen uit jou voort, en samen brengen zij de eer die hun toekomt.

O! Hoe voelt mijn Wil zich beloond, omdat Hij in alle daden merkt, dat de mens Hem de glorie geeft voor zijn Licht, zijn Heiligheid, zijn Onmetelijkheid.

En door in de kus van een ziel zijn Glorie, zijn Liefde te vinden, voelt Hij zich gedreven om nog mooiere Daden te verrichten, die mijn eeuwig Fiat waardig zijn, enkel uit Liefde voor deze ziel aan wie Hij hen kan toevertrouwen, om haar nieuwe Kus, haar Liefde, haar Glorie te ontvangen

Daarom *is er waar mijn Wil is, alles:*

er zijn de hemelen, de zon, de zee en alle dingen.

Er kan niets van al zijn Werken ontbreken. Hij bevat alles, bewaart alles, heeft ruimte voor alles, om alles in zich te omvatten”.

22-22- 28 augustus 1927 - Het verdriet van de Goddelijke Wil in elk geschapen ding. De Conceptie van Jezus. De liefde van de ziel.

(1) Ik volgde op mijn gebruikelijke manier de Handelingen van de Allerhoogste Wil. Terwijl ik dat deed, kwam mijn lieve Jezus uit mij naar buiten. Hij was zeer bedroefd en zeer vermoeid. Hij zuchtte met een immense droefheid.

Ik zei Hem: "Wat is er aan de hand, mijn Liefste? Waarom ben je zo ongelukkig en zo bedroefd?"

(2) Jezus zei mij:

“Mijn dochter, als je wist hoeveel leed mijn Wil ondergaat, zou je met Mij wenen. Hij houdt in de gehele Schepping zijn Beweging en zijn voortdurende Daden in stand.

Hij omvat alles en Hij reikt in alle geschapen dingen aan elke mens zijn onophoudelijke Handelingen aan.

Hij vindt echter in de mens zijn eigen Wil niet terug, om hem zijn Daden te schenken. Hij vindt er integendeel een bezoedelde menselijke wil. En om hem te behouden, is Hij gedwongen zijn

Daden daarin neer te leggen. Hij voelt zich verscheurd door pijn, want Hij legt de Adel, de Heiligheid en de Zuiverheid van de Goddelijke Handelingen neer in het slijk. Hij vindt de begeleiding van zijn eigen Goddelijke Wil niet terug in de Daden die Hij in de mens neerlegt en Hij lijdt daar intens onder.

Ik voel de Pijn in elk van zijn Daden, evenals in elke daad die Hij de mens toestaat te verrichten.

Als de mens spreekt, handelt en wandelt, gebeurt dat in mijn Goddelijke Wil, die de eerste beweging is van zijn woord, zijn handelen en zijn stappen.

En toch kijkt de mens niet naar mijn Goddelijke Wil.

Hij zet Hem aan de kant, alsof mijn Wil buiten de mens staat. Hij ondersteunt evenwel het essentiële en vitale deel van zijn handeling ondersteunt.

O, hoe lijdt Hij bij elke handeling van de mens, wanneer Hij ziet dat Hij niet erkend, niet bemind en niet gezien wordt.

In de Schepping is er niets dat mijn Wil niet doet.

Hij volbrengt in de zon zijn onophoudelijke Daad van licht om de mensen licht te geven. Hij zoekt in hen zijn eigen Wil om de Stoet en de Glorie van zijn Licht te ontvangen. Als Hij die niet vindt, lijdt Hij. Want Hij vindt in de mensen niet wat overeenkomt met zijn Licht. Integendeel, Hij vindt in hen de duisternis en de koude, die zijn Licht en zijn Warmte beledigen. Wat een droefheid!

Mijn Wil volbrengt zijn voortdurende Daad in de lucht

Door in de lucht te ademen, vormt Hij in de lucht een vitale daad, zodat de mensen leven ontvangen door deze in te ademen. Maar als Hij hen leven geeft, vindt Hij in hen niet de Adem van zijn eigen Goddelijke Wil, die, door met de mensen mee te ademen, in hen het Goddelijke Leven zou vormen. Wat een pijn! Het Leven geven, zonder in staat te zijn om het in hen te vormen.

Mijn Wil vormt het voedsel,

Hij laat zovele elementen werken: de aarde, de wind, de zon, de lucht, het water, de zaden, om dit voedsel te vormen en het aan de

mensen te geven om in hen zijn eigen Wil te vinden.
Maar nee. Het is tevergeefs, en zijn Pijn wordt intenser.

Wat doet mijn Wil niet in de Schepping!

Er is niets waarin mijn Wil zijn oorspronkelijke Daad van Leven niet bewaart.

Hij rent en rent onophoudelijk naar de mens toe.

Hij rent in de wind, in het water, in de aarde, in de bloeiende weiden, in de golven van de zee, in de uitgestrekte hemel, overal.

Hij rent om zijn Wil in de mensen te vinden.

En wanneer Hij Hem niet vindt, voelt het in alle dingen een pijn.

Hij voelt hoe zijn eigen Daden Hem ontnomen worden zonder dat ze zijn eigen Wil dienen.

Oh, als de mens de tekenen van mijn Goddelijke Fiat zou bemerken in alles wat hij ziet, hoort, aanraakt en neemt, zou hij de onophoudelijke pijn van deze Wil lezen, die altijd voortduurt.

Het enig doel is mijn Wil in hem te vinden, de enige reden waarom de mens en de hele schepping geschapen zijn.

En als mijn Wil de mens in stand houdt, dan is dat om zijn Doel te bereiken en een einde te maken aan een zo langdurig leed.

Daarom doe Ik er alles voor om mijn Goddelijke Wil bekend te maken, opdat Hij zou heersen en regeren.

Alles zal aan de kinderen van de Goddelijke Wil gegeven worden, omdat enkel zij de merktekens van het leed zullen wegnemen en in alle geschapen dingen merktekens van vreugde, glorie en geluk zullen aanbrengen.

Want zij zullen de Goddelijke Wil door middel van hen ontvangen en de Goddelijke Wil in zichzelf vinden, waardoor zij de rechtvaardige eerbetuigingen en de glorie zullen brengen, die verschuldigd zijn aan de Daden die mijn Wil in de gehele Schepping verricht”.

(3) Vervolgens *bleef ik de Daden van de Allerhoogste Wil volgen.*
Ik kwam bij het moment waarop ***de soevereine Koningin in haar zeer zuivere Schoot zwanger werd.***

Ik dacht bij mezelf:

Het Hart van mijn hemelse Moeder heeft haar Bloed, haar Liefde en de Goddelijke Wil die in haar heerst, gegeven, om de Conceptie van het Woord in haar te vormen.

Terwijl Hij in haar Schoot verwekt wordt, wil ik ook mijn liefde, mijn lijden en de Goddelijke Wil die in mij heerst, geven.

Dan kan ik ook iets van mijzelf in de Verwekking van Jezus plaatsen, om het eeuwig Fiat in een zo grote Daad te aanbidden. En nadat ik iets van mijzelf gegeven heb, kan Hij dan ook in mij verwekt worden."

Terwijl ik dit dacht, *zei ik tegen mezelf:*

"Daar ben ik weer, zoals gewoonlijk, met vreemde gedachten Maar uiteindelijk wil ik aan Jezus liefde geven, dat wil zeggen, zijn Goddelijke Wil ter ere van zijn Ontvangenis."

Jezus bewoog zich in mij. En *Hij zei mij:*

(4) "Mijn dochter, Ik ben het die je ziel beweegt om te doen wat Ik wil. En meestal geef Ik je daar niet eens de reden voor. Je moet weten dat mijn Goddelijke Wil zijn eerste Daad had in de Conceptie van Mij, het Eeuwig Woord.

Jouw liefde en jouw daden zijn daden van gerechtigheid, die nodig zijn voor de Conceptie van de Goddelijke Wil in de Mensheid van uw Jezus. Want het eerste Koninkrijk dat Hij gevestigd heeft, was in mijn Mensheid. Om jou het recht te geven dat Ik in jou kan regeren, heeft Hij terecht jouw liefde geëist terwijl Hij mijn Mensheid verwekte.

Voor mijn allerhoogste Fiat bestaat er geen verleden of toekomst. Alles is tegenwoordig. Terwijl Ik in de Soevereine Koningin verwekt werd, werd Ik ontvangen in jouw liefde, in jouw lijden, en in diezelfde Wil die in jou moest heersen.

Zo doe je nu niets anders dan Hem zijn rechten geven, Hem te voorzien van wat nodig is om in jou verwekt te worden, opdat jij de rechten ontvangt om zijn Koninkrijk te laten uitbreiden en om de scepter van heerschappij met absolute macht in handen te nemen.

Wat voor jou niets is en je vreemd lijkt, is een onderdeel van de eerste Daad van de Goddelijke Wil in uw Jezus.

Hij leidt je en neemt je bij de hand. En Hij brengt je naar de Daad toen Hij in de Moederschoot verwekt werd, opdat je er je liefde en je smarten in zou leggen.

Zo zal jouw daad niet ontbreken in een zo grote Daad, die het begin vormde van het Rijk van mijn Goddelijke Wil in de menselijke familie.

En dit is de reden waarom Ik in al hetgeen Ik op aarde gedaan heb, jouw liefde oproep om zich daaraan te binden. En Ik wil niet dat er ook maar iets aan jou ontgaat.

Het zijn rechten van Gerechtigheid, die mijn Wil eist

En het zijn verbindingsschakels om jou het recht te geven dat Hij in jou kan heersen.

Volg daarom je Jezus zonder je daar zorgen over te maken.”

(5) Toen ik terug nadacht over de pijn die de Goddelijke Wil in de Schepping voelt, wou ik, om zo'n langdurige pijn te verzachten, evenveel levens hebben als het aantal pijnen die Hij voelde.

Ik dacht na over de pijnlijke toestand waarin het Fiat zich in de mensen bevindt.

Mijn geliefde Jezus kwam uit mijn binnenste tevoorschijn.

En **Hij zei mij:**

(6) “Mijn dochter, je moet weten dat mijn Goddelijke Wil in de mensen de Daden van mijn Wil niet kan toelaten, als Hij daar Zelf niet aanwezig is.

Want de mensen hebben niet het vermogen, de waardigheid, de heiligheid, noch de ruimte die nodig is om ook maar één Daad van de Allerhoogste Wil te bevatten.

En dit is een andere pijn van Hem. En door de natuur van zijn Goedheid deelt Hij enkel de uitwerkingen mee.

Het is zoals met **de zon** die haar uitwerkingen aan de aarde meedeelt, maar niet in de aarde blijft. Anders zou de aarde stralend en lichtgevend blijven.

In plaats daarvan blijft zij, zodra de zon voorbijgaat, het donkere lichaam dat zij is. Maar de uitwerkingen dienen om haar te behouden en haar planten, bloemen en vruchten te laten voortbrengen.

Dit gebeurt ook met water dat zijn effecten aan de aarde geeft, maar niet de bron van zijn leven. Als het niet regent, blijft de aarde droog en kan er geen enkel grassprietje groeien.

Daarom heeft de aarde, die noch het leven van de zon, noch dat van het water bezit de zon nodig, die haar dagelijks van haar effecten voorziet, en het water nodig om haar vaak te besproeien, zodat ze behouden blijft en vruchtbaar kan zijn.

Zo gaat het ook met de daden van mijn Goddelijke Wil:
Hij wil Zichzelf geven opdat de mens een zon kan worden, om zijn Leven te kunnen vormen.

En wanneer Hij zijn Wil niet vindt, deelt Hij, overweldigd door zijn overmatige goedheid, in zijn smart, zijn effecten mee, die dienen om het voorwerp van zijn smarten te behouden.

Niemand kan je vertellen welke Waarde, welke Kracht, welke Heiligheid, welk Licht en welke Onmetelijkheid een Daad van mijn Goddelijke Fiat bevat, behalve uw Jezus.

En alleen wie een Goddelijke Wil bezit, kan de Daden van Hem bevatten. Daarom kan enkel het Fiat de mens verheffen tot de Goddelijke Heiligheid en Adel die de gelijkenis met zijn Schepper schenkt.

Alle anderen, hoe goed en geprezen ze ook zijn om hun vaardigheden, vindingrijkheid, geleerdheid en ijver, zullen altijd als de aarde blijven. Omdat zij noch een bron van licht, noch van water bezitten, zullen zij, als arme bedelaars, slechts de effecten van mijn Allerhoogste Wil ontvangen”.

22-23- 3 september 1927 - Zolang de ziel de Goddelijke Wil niet laat heersen, zal zij altijd ongelukkig en onrustig zijn. Diversiteit van de martelingen van de ziel en het lichaam.

(1) Ik doorkruiste de zee van Licht van het Goddelijke Fiat: ik volgde zijn Daden. Oh! Hoe begreep ik dat al het Goede in Hem is.

Mijn altijd beminnelijke Jezus bewoog zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, *zolang de mens mijn Goddelijke Wil niet in zich laat heersen, zal hij altijd ongelukkig en onrustig zijn.*

Want hoe goed, hoe heilig, hoe geleerd en hoe rijk hij ook mag zijn, hij zal voelen dat de volheid van Geluk en de zee van Vrede hem in zichzelf ontbreken. Deze zijn zo groot, dat de ziel op geen enkele manier verontrust kan zijn en dat haar geluk nooit kan verstoord worden.

Hij kan dus maar half gelukkig zijn en zijn vrede zal voor de helft verminderd zijn. Omdat zijn vrede niet volledig is, zal de helft, die ontbreekt, een open weg blijven voor ongeluk en onrust.

Hetzelfde gebeurt *in de natuurlijke orde.*

De ene persoon is rijk, het ontbreekt hem aan niets, hij bezit zijn tien, twintig miljoen of miljarden.

Maar omdat hij weet dat hij nog meer zou kunnen verdienen en nog rijker zou kunnen zijn, voelt hij zich onrustig en ongelukkig. Alsof hij zijn rijkdom opzij zet, denkt hij alleen nog maar aan de andere rijkdommen die hij zou kunnen verwerven.

Hoe kan *deze arme persoon* gelukkig en vredig zijn als hij *de Bron van de goede dingen* mist *die hem zegt:*

'Rust uit, alles is van jou en alles wat je wenst ligt binnen je macht.'

Een andere is koning, Maar welke droefheid is er onder die kroon! Er is angst om zijn koninkrijk te verliezen. En er is hoop en verlangen om andere koninkrijken te veroveren, om over de hele wereld te heersen, ten koste van oorlogen.

Het bezit van een koninkrijk dient dus alleen maar om de arme koning ongelukkig en onrustig te maken.

Nog een andere is een geleerde.

Maar omdat hij niet alle wetenschappen beheerst en weet dat hij nog andere zou kunnen verwerven, kent hij geen rust en voelt hij zich niet gelukkig of vredig.

Hoe vaak voelt hij zich niet vernederd en ongelukkig wanneer hij geconfronteerd wordt met iemand die meer weet dan hij, omdat hij niet alle wetenschappen beheerst!

Hetzelfde gebeurt *in de bovennatuurlijke orde*.

Die persoon is goed.

Maar hij heeft het gevoel dat hij in zichzelf niet *de bron van Goedheid* bezit. Hij voelt immers in bepaalde situaties dat:

- zijn geduld zwak is,
- zijn standvastigheid in het goede wisselvallig is,
- zijn naastenliefde vaak te wensen overlaat,
- zijn gebed wankel is.

Dat maakt hem ongelukkig en onrustig omdat hij ziet dat zijn geluk niet volledig is. Het is alsof hij maar de helft ervan heeft.

En de andere helft die hij mist, dient om hem te kwellen en ongelukkig te maken. De arme man! Het is immers duidelijk *dat hij het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil mist*.

Als het Rijk in hem zou heersen, zou hij *de Bron van Goedheid* bezitten die *hem zou zeggen*: "Rust uit, alles is in jouw macht: de bron van Geduld, Standvastigheid, Naastenliefde, Gebed.

En terwijl hij de Bron in zichzelf voelt, zou hij voelen dat de zee van Geluk en Vrede zich in hem en buiten hem uitbreiden.

En ongeluk en onrust zouden geen toegang meer vinden om in hem binnen te dringen.

Zolang de mensen mijn Goddelijke Wil niet laten heersen, zal er daarom in de wereld zelfs geen idee of ware kennis zijn, van wat ware vrede en volheid van geluk is.

Een andere is heilig. Maar in sommige omstandigheden voelt hij niet in zichzelf de bron van heiligheid niet, noch het licht dat iemand alles laat weten, dat hem alles wijst - de weg en het geluk.

Zijn kennis van God is onvolledig, de heldhaftigheid van de deugden is wankel in hem. Dus ondanks al zijn heiligheid is hij niet gelukkig en niet in vrede.

Want omdat de totale heerschappij van mijn Goddelijke Fiat ontbreekt, mist hij de Bron van het Licht, die de kiem van alle kwaad overschaduwde, en het vervangt door de Bron van Geluk en Vrede.

Daarom is het zo dat, zolang de mensen mijn Goddelijke Wil niet laten

heersen, zij in de wereld geen idee zullen hebben, noch echte kennis van wat ware Vrede en volheid van Geluk betekent.

Alle dingen, hoe goed en heilig ze ook zijn, zullen hun volheid niet hebben. Want zonder de heerschappij en het koningschap van mijn Allerhoogste Wil, ontbreekt Degene die de bron van alle geluk communiceert, die als een Bron is waaruit je kan putten wat je wil en hoe je wil.

Dat is de reden waarom Ik wil dat mijn Wil bekend is en dat Hij zijn Koninkrijk onder de mensen vormt. Ik wil hen immers gelukkig zien, en met dit Geluk waarmee Ik hen voortgebracht heb, toen Ik hen schiep, toen ze uit de Schoot van hun Schepper kwamen, die alle mogelijke en denkbare gelukzaligheden bezit.

(3) Daarna volgde ik de heilige Goddelijke Wil. Omdat ik voelde dat ik zonder mijn lieve Jezus was, raakte ik in verwarring. Want ik wilde Hem die mij liet lijden, die mij het zwaarste martelaarschap liet ondergaan, zodat ik het niet meer kon verdragen. En mijn altijd beminnelijke Jezus kwam uit mijzelf tevoorschijn.

Hij zei mij:

(4) Mijn dochter, **het martelaarschap van de ziel is groter, nobeler.** Het heeft zo'n grote waarde dat, vergeleken met dit van het lichaam oh, wat ligt dit ver achter! Het martelaarschap van het lichaam is beperkt, het is klein in vergelijking met dat van de ziel.

De ziel is licht, terwijl het lichaam materie is.

Wanneer het lichaam gemarteld wordt, verspreidt het bloed zich niet ver. En het vloeit enkel op het kleine stukje grond waar het zich bevindt. De effecten ervan zijn bijgevolg beperkt en blijven beperkt tot bepaalde plaatsen, tot bepaalde tijden en tot bepaalde personen.

Het bloed van de ziel daarentegen is licht

Wanneer dit licht doorboord wordt, onder een pers geplaatst wordt, verspreidt het zich, stijgt het op en breidt het zich steeds verder uit.

Wie kan het licht van de zon beperken en omcirkelen?
Niemand! Er is geen macht tegen het licht.

Er zijn geen wapens die het kunnen verwonden en doden.

Alle machten samen zijn machteloos tegen het Licht.
Of ze dat nu willen of niet, ze zijn gedwongen om het vrij spel te geven en zich erdoor te laten bekleden.

En als iemand, in een vlaag van waanzin, zou denken het te kunnen tegenhouden met een kracht die geheel van hemzelf en natuurlijk is, zou het licht hem uitlachen en, zegevierend, nog meer licht over hem uitstralen.

Maar **de ziel is meer dan de zon.** Wanneer zij lijdt onder ontbering en verpletterd wordt onder deze pers, krijgt ze evenveel stralen om zich verder uit te breiden en te verspreiden.

En omdat dit een lijden is van een Goddelijk Leven, biedt de ziel, door de Goddelijke Wil te doen, in dit martelaarschap de mooiste daad. En strekt haar licht zich zo ver uit dat niemand haar kan bereiken. Er treedt in dit martelaarschap immers een Goddelijke Wil binnen, veroorzaakt door het missen van uw Jezus.

De materie speelt helemaal geen rol in dit martelaarschap.

Maar alles is Licht: uw Jezus is Licht, mijn Wil is Licht, jouw ziel is Licht. Zij vormen zo'n betovering van Licht dat de hemel en de aarde ermee bedekt zijn en zij iedereen de weldaden van Warmte en Licht brengen. Daarom is het martelaarschap van het lichaam niets in vergelijking hiermee.

22-24- 4 september 1927 - De Schepping wordt bekleed door de Handelingen die in de Goddelijke Wil volbracht worden.

(1) Ik deed *mijn rondgang door de hele Schepping.*

Ik had de hemelen, de zon, de zee, kortom, alle geschapen dingen, bekleed met mijn *'ik bemin U, ik aanbid U, ik zegen U'*, om de glorie van mijn Schepper in de hele Schepping te bezingen.

Terwijl ik dat deed, bewoog mijn Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, luister samen met Mij naar alle harmonieën van de Schepping.

Luister: de zee ruist.

Maar in dat ruisen is er nog een mooiere noot te horen: het "*ik bemin U, ik aanbid U, ik zegen U, ik verheerlijk U*" dat de kleine dochter van mijn Wil samen met de zee fluistert.

En door de hele zee te laten ruisen, laat ze het water haar liefdesliederen voor haar Schepper zingen.

Oh! Hoezeer krijgt de zee nieuwe klanken van harmonie en schoonheid, nieuwere en mooiere klanken, omdat mijn kleine dochter haar stem laat horen in mijn Goddelijke Wil en de zee laat spreken, en de glorie van de zee aan haar Schepper schenkt.

Luister ook naar de zon:

In *haar licht dat* uit de hemel valt en de hele aarde bedekt, laat zij samen met haar licht, jouw liefdevolle tonen regenen, jouw welkome refreinen: "*ik bemin U, ik aanbid U, ik zegen U, ik verheerlijk U.*"

In feite is de Goddelijke Wil die in jou heerst en Hij die in de zon heerst, één. O, hoe welsprekend spreekt het licht.

En in de warmte stroomt de liefde voor zijn Schepper!

Oh! Hoe krijgt de zee nieuwe harmonische klanken.

Want aangezien de Goddelijke Wil één is, heerst Hij in jou net zoals in de zon. En oh! Hoe welsprekend spreekt het licht, hoe stroomt de liefde voor haar Schepper in de warmte!

En hoeveel harmonieën en nieuwe klanken die niet de Zijne zijn, verwerft Hij omdat er de kleine dochter van de Allerhoogste Wil is, die haar daden in Hem uitstraalt.

Zij maakt haar wil één met de Wil van de hele Schepping en zij schenkt haar stem en haar daden aan alle geschapen dingen.

Luister: de natuur van de zee en die van de zon, hebben niet de kracht van het woord.

Iemand vinden die leeft in mijn Wil en die zijn stem en zijn daden aan hen meedeelt, is het meest verbazingwekkende.

Het is de grootste glorie die je aan je Schepper kan geven.

Zo is er geen enkel geschapen ding dat niet met jouw daden bekleed is. Ik geniet ervan om naar je herhaalde klanken en refreinen te luisteren in de hemel, in de wind, in de vallende regen, in het gezang van het vogeltje, in alle dingen. En Ik wil dat ook jij, samen met Mij, je eigen harmonieën hoort die je vormt in de hele Schepping.

(3) Mijn dochter, de kleinste beweging, de kleinste ademtocht die in de Goddelijke Wil gedaan wordt, is volledig van God. En omdat het van Hem is, vindt Hij daarin alles wat van Hem is. In een daad die in mijn Goddelijke Fiat volbracht wordt, vindt Hij de goddelijke Heiligheid, zijn Licht, zijn Goedheid, zijn Liefde, zijn Macht. Niets van wat aan God toebehoort ontbreekt in deze Daad.

Daarom kunnen zij Goddelijke Daden worden genoemd, die de mooiste, de heiligste en het meeste welkom zijn. In vergelijking met deze Daden verliezen alle andere daden, hoe goed ze ook mogen zijn, hun waarde en hun smaak. En zij kunnen Mij nooit behagen.

Het is zoals met een zeer rijke heer.

Hij bezit rijkdommen, tuinen, landerijen met de mooiste vruchten, die niemand kan evenaren. Deze heer weet dat niemand gelijkaardig fruit en gelijkaardige dingen bezit.

Als zijn zonen of dienaren hem het fruit uit zijn eigen tuin brengen, waardeert hij deze, ontvangt hij hen met liefde en eet hij er naar hartenlust van.

Maar als zij hem fruit brengen van de landerij van iemand anders, zal hij die niet waarderen. Hij merkt immers het verschil onmiddellijk op. Hij zal hen slecht, te groen en walgelijk vinden. En hij zal tegen zijn mensen klagen dat ze het gewaagd hebben om hem dingen en vruchten te brengen die niet van hem afkomstig zijn.

Hetzelfde geldt voor Ons:

alles wat in onze Goddelijke Wil gedaan wordt, is van Ons:
het is de vrucht van onze grenzeloze landerijen.

Omdat het onze eigen dingen zijn, vinden Wij er niets in dat onze Godheid onwaardig is. Daarom ontvangen Wij hen met veel vreugde.

Wat echter buiten onze Goddelijke Wil om gebeurt, is voor ons iets vreemds, Het mist de goddelijke afdruk. Het heeft geen volheid van smaken, van licht, van heiligheid, van zoetheid.

Zelfs in de beste dingen, zal de menselijke wil er altijd een deel aan toevoegen dat niet rijp is, dat de smaak en de mooiste dingen bederft.

Als Wij dan zien dat deze dingen niet van onze landerijen komen, dat het geen vruchten zijn van onze Goddelijke Wil, dan leggen Wij hen opzij. En vaak kijken Wij er zelfs niet naar.

Daarom raad Ik je aan: “Laat niets uit jezelf komen dat niet in het Licht van mijn Allerhoogste Wil past, zodat alles van Ons komt en Ons zeer welgevallig is.”

22-25- 8 september 1927 – De gehele Schepping is in God verankerd is en spreekt ons over het Allerhoogste Wezen. De Goddelijke Pijnen die Jezus en Maria geleden hebben. Betekenis van de veertig dagen in de woestijn.

(1) Ik zet mijn vlucht verder in de Allerhoogste Wil, die de hele Schepping als in zijn Hand houdt. En ik word gedwongen om van het ene geschapen ding naar het andere te vliegen:

- om die glorie te vinden die ik mijn Schepper door middel van deze dingen kan schenken en
- om Hem te vergelden met mijn liefde voor alles wat Hij uit liefde voor mij en voor iedereen gedaan heeft.

Terwijl ik dit deed, bewoog mijn geliefde Jezus zich in mijn binnenste. En **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, toen onze Godheid de gehele Schepping schiep, bleef deze geheel in Hemzelf gebonden.

Zo kunnen we zeggen

- dat de hemelen hun relatie met God behouden,
- dat zij in God verankerd zijn, en
- dat zij hun onmetelijkheid vanuit God uitbreiden.

De sterren zijn verbonden met God.

Het is in God dat zij het firmament met hun goud versieren.

De zon is verbonden met God.

Vanuit Gods schoot verspreidt zij haar licht dat de hele aarde bedekt.

Er is geen enkel geschapen ding dat niet verbonden is met God.

Wanneer ze tevoorschijn komen, scheiden ze zich niet van God.

God is jaloers op zijn Daden. Hij houdt zoveel van hen dat Hij niet toestaat dat zij gescheiden worden van Hem.

Daarom houdt Hij hen allemaal in Zichzelf vast:

- als eeuwige Glorie van zijn eigen Daden,
- als vertellers over zijn Wezen aan de mensen.

Zij spreken met een stomme stem, met daden, over Degene die hen geschapen heeft. Zij zeggen met daden dat Hij :

- zeer zuiver en oneindig Licht is,
- Liefde is die nooit verdwijnt,
- Oog is dat alles ziet en alles doordringt.

De zon zegt dat. De geschapen dingen zeggen ook:

"Kijk naar ons en wij zullen het je met feiten vertellen.

Dat is de reden waarom wij niet spreken:

Daden zeggen meer dan woorden.

- *Hij is de Macht* die alles kan,
- *Hij is de Oneindigheid* die alles omvat.
- *Hij is Wijsheid* die alles ordent,
- *Hij is Schoonheid* die alles betovert.

De Schepping is het voortdurende verhaal van het Opperwezen van wie zij voortdurend het Leven ontvangt.

En door van het ene naar het andere te gaan,

- blijf je door hen verenigd met je Schepper en
- ontvang je de relaties van Licht, Liefde, Kracht, enz. die elk van hen bezit.

(3) Toen ik dit hoorde, zei ik:

"Mijn Liefde, geschapen dingen hebben geen verstand.
Hoe kunnen zij mij hun relaties geven en U zoveel glorie schenken?"

Jezus voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter, de geschapen dingen staan in relatie tot Mij en zijn met Mij verbonden zoals de ledematen van het lichaam met het hoofd.

Ze functioneren als ledematen, die leven ontvangen van het hoofd.

Kijk, je hebt handen en voeten.

Ze zijn niet begiftigd met verstand en ze spreken niet.

Maar omdat ze leven ontvangen van het hoofd,
kunnen de handen handelen en de voeten lopen.

Ze blijven ter beschikking staan van wat het hoofd wil
en zij vormen zijn grootste glorie.

Alleen als handen en voeten van het lichaam zouden gescheiden worden, zouden ze geen werk verrichten en geen stap zetten.
Want dan zouden ze het leven verliezen dat het hoofd hen geeft.

Hetzelfde geldt voor de gehele Schepping:

Geschapen dingen hebben geen verstand en spreken niet.

Maar ze zijn met God verenigd zoals de ledematen met het lichaam.

Ze ontvangen het leven van hun Schepper, omdat ze met God verenigd zijn zoals de ledematen met het lichaam.

En daarom werken alle geschapen dingen. Hun handelingen zijn onophoudelijk en zij blijven tot onze beschikking, meer dan uw ledematen tot de beschikking van uw hoofd staan.

En net zoals jouw handen de kracht hebben om jouw werken aan andere mensen te geven, zo hebben geschapen dingen de kracht om het goede dat ze bezitten mee te delen aan de mensen en aan hen die in mijn Goddelijke Wil leven.

Omdat de Wil die hen bezielt één is met de Wil van deze ziel, voelen zij dat deze ziel behoort tot het lichaam van de hele Schepping.

Daarom delen zij alle relaties die zij met het Hoofd hebben met haar. Met grote liefde verenigen zij haar met henzelf.

Als je een gemeenschappelijk leven wil leiden met uw Jezus en met de hele Schepping, leef dan zonder ophouden in mijn Goddelijke Wil *En geef Mij alle eer die al mijn Werken Mij voortdurend geven.*

(5) Daarna volgde ik de Goddelijke Wil in de daad waarbij mijn lieve ***Jezus afscheid nam van de Soevereine Koningin om naar de woestijn te gaan.***

Terwijl ik medelijden voelde voor beiden, zei ik tegen mezelf:

"Hoe kon de Soevereine Koningin zich veertig dagen lang van haar geliefde Zoon scheiden? Zij die zoveel van Hem hield, hoe kon zij het verdragen om zonder Hem te zijn?

Ik, die haar liefde niet bezit, lijd zo erg als ik een paar dagen zonder Hem ben; hoe moet dat dan voor mijn Moeder geweest zijn?"

Terwijl ik dat dacht, bewoog mijn geliefde Jezus zich in mij.

Hij zei mij:

(6) Mijn dochter, wij hebben allebei geleden onder deze scheiding. Maar ons leed werd op goddelijke wijze gedragen, en niet op menselijke wijze. Daarom heeft het Ons niet gescheiden van Geluk en onverstoorbare Vrede.

Gelukkig vertrok Ik naar de woestijn en mijn verheven Hemelse Moeder bleef gelukkig.

In feite heeft op **goddelijke wijze geleden pijn** niet de kracht om ook maar de geringste schaduw te werpen op het goddelijk Geluk, dat oneindige zeeën van Vreugde en Vrede bevat.

Op goddelijke wijze geleden pijn, is als kleine druppels water in een immense zee, waarvan de kracht van de golven de hoedanigheid bezit om haar in vreugde te veranderen.

De op menselijke wijze geleden pijn heeft de kracht om ware vreugde en vrede te verstoren. De goddelijke wijze doet dat nooit.

*Mijn Moeder bezat immers door Genade, de Zon van mijn Wil
En Ik bezat haar als mijn natuur.*

Zo bleef de Zon in haar en bleef Zij in Mij. Maar haar stralen
scheidden zich niet. Want het Licht is ondeelbaar.

In ditzelfde Licht

- bleef zij in Mij en volgde zij mijn Daden, en
- bleef Ik in haar als het centrum van haar Leven.

De scheiding was weliswaar reëel, maar slechts schijnbaar.

Wij waren in wezen met elkaar versmolten en onafscheidelijk.

Het Licht van de Goddelijke Wil bracht onze daden immers samen
alsof ze één waren.

Bovendien ging Ik naar de woestijn omwille van diezelfde Goddelijke
Wil, die de Mijne is en die gedurende veertig eeuwen door de
mensen opzij gezet was.

*Ik wilde veertig dagen alleen blijven om de veertig eeuwen van
menselijke wil te herstellen, waarin mijn Wil zijn Koninkrijk
in het hart van de menselijke familie niet gehad had.*

Met mijn Goddelijke Wil Zelf wilde Ik Hem onder hen terugroepen
zodat Hij kon regeren.

Teruggekeerd uit de woestijn, heb Ik Hem in mijn Moeder

neergelegd, met al deze Daden van Goddelijke Wil die de mensen
verworpen hadden en als in een woestijn bewaard hadden.

*Zo werd Zij de trouwe bewaarster, de herstellende en Degene die de
heerschappij van mijn Wil zou verkrijgen.*

Alleen de Soevereine Dame kon zo iets immens ontvangen en
bevatten, omdat Zij in zichzelf dezelfde Goddelijke Wil bezat die door
de mensen was opzij gezet.

Hoe konden Wij ons bezighouden met de pijn die onze scheiding
veroorzaakte, terwijl het erom ging onze Goddelijke Wil te herstellen
en terug te roepen om te heersen onder de mensen!

In ons lijden waren Wij meer dan gelukkig dat Wij het Rijk van het Allerhoogste FIAT konden redden.

En de Hemelse Koningin wachtte vol ongeduld op mijn terugkeer
- om de nieuwe Zon in ontvangst te nemen en
- Hem liefdevol alle daden terug te geven die de menselijke ondankbaarheid verworpen had.

Zij was een ware Moeder voor mijn Goddelijke Wil en tegelijkertijd voor de mensen, door voor allen het leven, de gelukzaligheid en de vreugde te verkrijgen om het koninkrijk van het Eeuwige FIAT te bezitten

(7) Mijn dochter, **veertig** is een symbolisch en betekenisvol getal in mijn Leven hier op aarde.

Bij mijn geboorte verbleef Ik **veertig dagen in de grot van Bethlehem**,
- symbool van mijn Goddelijke Wil,
die, hoewel aanwezig te midden van de mensen, als het ware verborgen was en buiten de stad van hun ziel stond.

Om **de veertig eeuwen van menselijke wil te verzoenen**, wilde Ik veertig dagen buiten de stad blijven, in een ellendig toevluchtsoord, wenend, jammerend en biddend, om mijn Goddelijke Wil terug te brengen in de stad van de zielen, om zijn Rijk terug te geven.

En **na veertig dagen** ging Ik naar de **tempel** om Mij aan de oude Simeon te laten kennen.
Hij was de eerste die Ik riep om kennis te nemen van mijn Koninkrijk .
En zijn vreugde was zo groot dat hij zijn ogen voor het aardse leven sloot om hen voor de eeuwigheid te openen.

Ik bracht **veertig dagen** door **in de woestijn**. Daarna begon ik onmiddellijk mijn openbare Leven, om hen de remedies te geven en de middelen om het Koninkrijk van mijn Wil te verkrijgen.

Na mijn Verrijzenis wilde Ik veertig dagen op aarde blijven,
om het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat en de veertig eeuwen van Koningschap die Hij zou bezitten, te bevestigen.

Zo was, in alles wat Ik hier op aarde gedaan heb, de eerste Daad het herstel van het Koninkrijk. Alle andere dingen kwamen op de tweede plaats. Want de eerste daad van verbinding tussen Mij en de mensen was het Koninkrijk van mijn Wil.

Daarom, als het om mijn Wil gaat, spaar Ik in mezelf niets,
- noch het Licht, noch de offers,
- noch de Manifestaties, noch het Geluk.

Het zijn zeeën die Ik uit mezelf bevrijd om Hem bekend te maken, om Hem te laten heersen en om Hem te laten bemind worden.

22-26- 14 september 1927 - God is jaloers op de daden die in de Goddelijke Wil verricht worden. Mijn Genade is het overal aanwezige Leven van God. Onze Heer roept de zielen op om zijn Daden te volgen.

(1) Ik was volledig overgegeven aan het Goddelijke Fiat.
Ik verrichtte mijn daden in Hem.

Een eindeloze zee kwam in mijn geest aanwezig. En in deze zee, vormde ik met mijn daden mijn eigen kleine zee.

Het was alsof het water steeds dieper werd en zich uitbreidde.

Het rees om mij heen als in een cirkel, om mij meer ruimte te geven

- om mijn daden midden in de zee te plaatsen,

- en om mij mijn eigen kleine zee te laten vormen binnenin deze zee.

Ik was verrast toen ik zag dat deze zee, die uit water leek te bestaan, uit licht bestond en dat de enorme golven de mooiste betovering vormden, het zachtste en vriendelijkste gefluister, meer dan muziek.

Mijn lieve Jezus, bewoog in mijn binnenste en **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, *de ziel die in mijn Goddelijke Wil werkt, werkt in God Zelf.* En haar daden blijven in Hem.

De zee die je ziet, is het Allerhoogste Wezen.

Hij is jaloers op alles wat heilig kan gedaan worden in mijn Wil en Hij

spreidt de oneindige zee van zijn Wezen uit rondom de ziel om haar daden te ontvangen.

Hij bewaart in zichzelf de minuscule kleine zee van daden, die deze ziel in zijn Goddelijke Wil verricht heeft.

Onze tevredenheid en onze liefde voor de ziel die in onze Goddelijke Wil leeft, zijn zo groot, dat Wij, wanneer wij haar aan het werk zien, Ons verlagen naar haar toe, om een cirkel om haar heen te vormen en haar in Ons laten werken.

En zij stijgt op tot Ons. En haar daden vinden plaats te midden van de Onze om Ons te verrukken en te verheerlijken, zoals Wijzelf Ons verheugen en verheerlijken onder elkaar.

(3) Daarna volgde ik de Goddelijke Wil in alles wat Hij ***in de Schepping*** gedaan heeft om vervolgens ***de daden van de Verlossing*** te volgen.

Mijn geliefde Jezus maakte mij duidelijk wat Hij gedaan had toen Hij naar de aarde kwam. Ik volgde Hem stap voor stap.

En toen ik *zijn jonge leeftijd* volgde, waarin Hij weende en melk dronk in de armen van *de Soevereine Koningin*, *zei ik Hem*:

"Mijn lief kind, ik wil uw tranen bedekken met mijn '*ik bemin U*' om U, in elk van uw tranen, het Koninkrijk van je Goddelijke Wil te vragen.

En in elke druppel melk die onze hemelse Moeder U geeft, wil ik mijn '*Ik bemin U*' laten stromen.

Terwijl zij U voedt met haar melk, kan ik U dan voeden met mijn liefde, en U, in elke druppel melk die U drinkt, om het Koninkrijk van uw goddelijke Fiat vragen."

Dan zei ik tegen mijn Moeder:

Zeg met mij: "Ik wil het Koninkrijk van uw Wil

- in elke druppel melk die ik u geef,
- in elk van uw tranen en
- in elk van uw gekreun,
- in elke kus die ik op uw prachtig en charmant gezichtje druk.

Als je dat zegt, zal Jezus zijn Koninkrijk geven!"

En de soevereine Dame deed mij een plezier door dit met mij te herhalen.

Mijn lieve **Jezus zei mij:**

(4) “Mijn dochter, voor elke daad die mijn hemelse Moeder voor Mij verricht heeft, en die waren er zonder ophouden, heb Ik haar beloond met een graad van genade.

Want Ik laat Mij niet overwinnen of overtreffen door de daden van mensen. *Ik ben onovertroffen.*

Als mijn lieve Moeder Mij dus liefde, daden, stappen, woorden gaf, dan gaf Ik haar, in elke graad van genade, een goddelijk Leven.

Want *genade* is niets anders dan *het overal aanwezige Leven van God dat zich aan de mensen schenkt.*

Wat een groot verschil

- tussen een daad die een mens kan verrichten, en
- een Goddelijk Leven dat God aan elk van zijn daden geeft.

Zo was de Koningin van de Hemel immens rijk aan zoveel Goddelijke Levens die zij elk moment ontving.

Zij gebruikte haar goddelijke Leven om voor haar Zoon, haar Jezus, haar Alles, de begeleidende stoet te vormen, Hem te eren, Hem te beminnen,

(5) Je moet weten *waarom* Ik je nu roep, en *waarom* Ik je nu, alles wat Ik in mijn Leven gedaan heb, toen Ik op aarde was, tegenwoordig stel.

Ik wil je laten zien hoe Ik was:

- soms wenend en rillend van de kou,
- dan weer in de armen van mijn Moeder,
- herhalend wat een zuigeling doet die melk drinkt,
- haar moederlijke handen overspoelend met mijn tranen,
- kussen uitwisselend, enz.

Dat komt omdat Ik wil dat

- jouw handelingen, jouw liefde, zich verenigen met die van mijn

Moeder, en
- dat al mijn handelingen gevolgd worden door de jouwe,
zodat Ik ook jou evenveel genade kan schenken voor elke daad die
je voor Mij verricht.

En dit, voor het decorum, de eer en de stoet van mijn Wil
die zijn Koninkrijk in jou wil vormen.

Mijn Wil is niet minder dan mijn Mensheid. Hij verdient daarom
hetzelfde Eerbetoon dat mijn onafscheidelijke Moeder Mij heeft
gegeven. Daarom wil Ik dat jouw daden de Mijne volgen, zodat Ik je
zoveel mogelijk mijn Goddelijk Leven kan geven.

Wees daarom aandachtig en volg Mij getrouw.”

Moge alles voor de eer van God zijn en voor de glorie van het
Koninkrijk van het Goddelijke Fiat.

Deo gratias!

Deel 22 - Inhoudsopgave

- 22-1 -1 juni 1927 - Jezus kan alle wonderen verrichten, behalve zich scheiden van zijn Wil. Verdriet om de dood van Priester Di Francia. Het welzijn van iemand die de waarheden die hij geleerd heeft in praktijk brengt. Jezus laat Luisa deze zalige ziel zien en vertelt haar erover..... 5**
- 22-2- 8 juni 1927 - Alle tijden en alle plaatsen behoren toe aan de ziel die de Goddelijke Wil doet. Zij heeft de Eeuwigheid in haar macht. God verliest niets, want Hij is volmaakt in Liefde..... 10**
- 22-3- 12 juni 1927 - Bestaande relaties tussen de Schepper en de mens, de Verlosser en de verlostten, de Heiligmaker en de geheiligden. Wie zal in staat zijn om de Goddelijke letters te lezen? 14**
- 22-4- 17 juni 1927 - De Wil van God is alles. Luisa ziet Priester Annibal opnieuw. Hij vertelt haar over zijn verrassingen. 17**
- 22-5- 20 juni 1927 - Toen God de mens schiep, gaf Hij hem een vruchtbaar en prachtig land. De reden waarom Hij Luisa in leven houdt. Alles wat in de Goddelijke Wil gedaan wordt, leeft zonder op te houden. 20**
- 22-6- 26 juni 1927 - Alle dingen van God hebben hetzelfde gewicht. Alles wat God in de Schepping gedaan heeft, is doordrongen van zijn Liefde. Degene die in de Goddelijke Wil leeft, voelt dit..... 24**
- 22-7- 29 juni 1927 - God heeft zijn Blick gericht op ons innerlijk. Voor degene die in de Goddelijke Wil leeft, wordt alles Wil van God. 28**
- 22-8- 1 juli 1927 - Om iets groots te bereiken, zijn grote offers nodig..... 31**

22-9- 4 juli 1927 - Het offer van de Communie. Onze wil is het middel waardoor Jezus zich vermenigvuldigt. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, bevat de Bron van alle Sacramenten.....	34
22-10- 10 juli 1927 – Het missen van Jezus. Wie in de Goddelijke Wil leeft, is de triomf van God en van de ziel.	37
22-11- 16 juli 1927 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit een volmaakt evenwicht. Het gebed dat verricht wordt in de Goddelijke Wil, bezit een goddelijke Kracht en een universele Macht.	41
22-12- 21 juli 1927 - Het verschil tussen de Liefde van de Hemel en die van de aarde. Bedruktheid verzwaart de ziel, terwijl de Goddelijke Wil haar leegmaakt.....	44
22-13- 26 juli 1927 - De Goddelijke Wil heeft twee kenmerken: onophoudelijke daadkracht en onwankelbare standvastigheid. Menselijke handelingen dienen als kaf voor het koren.	47
22-14- 30 juli 1927 - Het leven is een onophoudelijke beweging. Deze beweging brengt de Bron voort. De waarde van innerlijke handelingen.....	50
22-15- 4 augustus 1927 - Er is geen grotere vreugde dan een koning die zijn koningin dient, en een koningin die haar koning dient. Wanneer de Goddelijke Wil heerst, is dat als een hartslag. Voorbeeld van vader en zoon.....	54
22-16- 9 augustus 1927 - De Schepping en de Verlossing zijn goddelijke gebieden die aan de mensen gegeven zijn. De Liefde van Jezus doet Luisa slapen. Licht en warmte zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.	59
22-17- 12 augustus 1927 - Een onophoudelijk gebed overwint God. Het tumult van de natuur. De drie kleine fontein. Voorbereidingen voor wereldoorlogen.....	64

22-18- 15 augustus 1927 - Alle geschapen dingen bezitten de Eenheid van de Goddelijke Wil. Het verschil tussen de beproeving van Adam en die van Abraham.	67
22-19- 17 augustus 1927 - Alles wat in de Goddelijke Wil gedaan wordt, wordt universeel eigendom. Wat het betekent om een ronde te maken in de Goddelijke Werken.....	70
22-20- 21 augustus 1927 - Jezus wil een einde maken aan de wereld. De Kracht van wat in de Goddelijke Wil wordt gedaan om de Goddelijke Gerechtigheid te bedaren.....	73
22-21- 25 augustus 1927 - De relatie tussen de ranken en de wijnstok. De ziel is de bewaarster van de Goddelijke Wil.....	76
22-22- 28 augustus 1927 - Het verdriet van de Goddelijke Wil in elk geschapen ding. De Conceptie van Jezus. De liefde van de ziel.....	78
22-23- 3 september 1927 - Zolang de ziel de Goddelijke Wil niet laat heersen, zal zij altijd ongelukkig en onrustig zijn. Diversiteit van de martelingen van de ziel en het lichaam.	83
22-24- 4 september 1927 - De Schepping wordt bekleed door de Handelingen die in de Goddelijke Wil volbracht worden.....	87
22-25- 8 september 1927 – De gehele Schepping is in God verankerd is en spreekt ons over het Allerhoogste Wezen. De Goddelijke Pijnen die Jezus en Maria geleden hebben. Betekenis van de veertig dagen in de woestijn.	90
22-26- 14 september 1927 - God is jaloers op de daden die in de Goddelijke Wil verricht worden. Mijn Genade is het overal aanwezige Leven van God. Onze Heer roept de zielen op om zijn Daden te volgen.	96
Deel 22 - Inhoudsopgave	100